

1933

30.12.32

ΕΤΟΣ ΣΤ'

ΑΡ. 274

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΔΡΧ. 4

ΕΤΟΣ ΣΤ'.

ΓΡΑΦΕΙΑ
Νοταρά 15, — Αθήναι
Τηλέφωνον 64—67Τὰ χειρόγραφα δημοσι-
ευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπι-
στρέφονται.

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Ν. ΝΙΚΒΑΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Κ. ΣΥΡΙΑΝΟΥΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ

Έστωρικὸν Δρ. 800

Έστωρικὸν Δολλάρειον 8

Άμερικῆς 8

Αἰγύπτου 8

Τὰ ἐμβλήματα ἀπευθύνονται

πρὸς τὸν διαχειριστήν.

ΔΩΡΑ

ΖΩΝΕΣ ΤΣΑΝΤΕΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ
ΝΕΣΕΣΕΡ
ΤΡΟΥΣΣΕΣ
ΣΑΚΚΕΣ
ΚΑΙ ΧΑΡΤΟ-
ΦΥΛΑΚΙΑΔΑΔΕΛΦΩΝ
ΔΕΡΜΙΖΑΚΗ &
ΚΥΠΡΙΟΥ

Όλα τὰ

δερμάτινα

ἀντικείμενα εἶναι

ἀρίστης ποιότητος

καὶ πολὺν περιποιημένα

ΡΥΘΜΟΣ

22 Βουλῆς. Τηλ. 21 - 339

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ

ΣΤΩΡ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ

ΛΙΝΟΛΑΙΑ - ΦΕΛΟΤΑΠΗΤΕΣ

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ

ΧΑΡΤΗΣ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ ΚΑΙ

ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ

ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

ΚΟΡΣΕΔΕΣ ΖΩΝΕΣ

ΤΕΛΕΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ

ΕΠΙ ΜΕΤΡΩ

Η" ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ

ΕΤΟΙΜΕΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΣ

299

ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ
ΜΑΝΙ ΕΣΤ

Ο "Αι - Βασίλης σύμφωνα με τὰ καθιερωμένα, θὰ πρέπει κι' ἐφέτος νὰ ξεκινήσῃ ἀπ' τὴν Καισαρεία καὶ νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ, κομίζων «κόλλαν καὶ χαρτί» καὶ ἄφθονα δῶρα. Παρ' ὅλα ὅμως τὰ καθιερωμένα, τὰς προβλέψεις τῶν εἰδικῶν καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ κόσμου, μὲ φαίνεται πὼς ὁ "Αι-Βασίλης δὲν πρόκειται φέτος νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ταξίδι του. Θὰ προτιμήσῃ ἀσφαλῶς νὰ μείνῃ στὴν πατρίδα του καὶ νὰ γιορτάσῃ μόνος του, μετὰ τῶν ἀλλοθρήσκων, τὴν ἐπέτειο τῆς ὀνομαστικῆς του γιορτῆς. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἔφτασε ἴσαμε τὴν Καισαρείαν, καὶ τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα, δὲν ἐσεβάσθη οὔτε τὴν ... Ἀγιοτήτά του. Ἡ φτώχεια ἔκρουσε τὴν θύρα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Ἁγίου, ὅπως ἄλλες φορές, ὁ Ἅγιος ἐρχότανε κι' ἔκρουε τῆς δικῆς μας. Μὲ μόνη τὴν διαφορά πὼς ὁ Ἅγιος ἔκρουε τῆς θύρας μας γιὰ νὰ μᾶς φέρῃ δῶρα, ἐνῶ ἡ φτώχεια ἔκρουσε τὴν θύραν τοῦ Ἁγίου γιὰ νὰ τοῦ πάρῃ καὶ τῆς τελευταίης δεκάρας του καὶ νὰ τοῦ σβύσῃ μιά καὶ καλὴ ἀπὸ τὸ μυαλό του τὴν ἰδέα ἢ τὸ ὄνειρο ἐνὸς ταξιδιοῦ του ὡς ἐμᾶς...

Καὶ βέβαια—ἐλλείπει ραδιοτηλεγραφικῶν εἰδήσεων—δὲν μπορῶ νὰ ξέρω πὼς θὰ διέλθῃ ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας αὐτῆς. Ἐκεῖνο ὅμως πού ξέρω καὶ πού μπορῶ νὰ σὰς περιγράψω εἶνε πὼς θὰ τῆς διέλθωμεν ἐμεῖς. Γι' αὐτὸ, βλέπετε, δὲν χρειάζεται καὶ πολὺς κόπος, κι' εὐτυχῶς ἡ πληροφορία καὶ τὰ ἐνδεικτικὰ ὄχι μόνον δὲν λείπουν, ἀλλὰ ἀφθονοῦν. Φτάνει νὰ θελήσῃ κανεὶς νὰ παρακολουθήσῃ τῆς προετοιμασίης ἐνὸς ὁποιοδήποτε σπιτιοῦ, γιὰ νὰ σχηματίσῃ μιά πιστὴ ἀντίληψη καὶ γιὰ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα...

Ἄν ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ ἕνα χαρακτηριστικὸ μὶττὸ τῆς ἐφετεινῆς Πρωτοχρονιάς, ἐγὼ θὰ πρότεινα νὰ δοθῇ τὸ ρῆμα «καταργῶ», κλινόμενον σὲ ὅλα τὰ πρόσωπα καὶ σὲ ὅλους τοὺς χρόνους. Τὸ ἕνα «καταργῶ» καὶ τὸ ἄλλο «καταργῶ» θὰ ἐπαναληφθοῦν ἀπὸ τὰ στόματα καὶ τῆς συνήθειάς μας τόσες πολλὰς φορές πὺς στὸ τέλος μοιραίως θὰ καταπνήσῃ τὸ «λαίτ-μο-τίβ» τῆς ἐορτασμοῦ ὁμνυδίας.

Ὁ καθένας μας χωριστὰ κι' ὅλοι μαζί, θὰ κληθοῦμε τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς νὰ καταργήσουμε τὴν μιάν ὕστερα ἀπ' τὴν ἄλλην τῆς ὑποχρεώσεως μας ἢ τῆς ἐπιθυμίας μας. Ἡ ὁμαδικὴ αὐτὴ κατάργησις θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῶν πῶς μακρυνῶν μας φίλων καὶ συγγενῶν.

—«Καταργοῦμε τὸν στυλογράφο πού θὰ κάναμε δῶρο στὸν φίλο μας τὸν Νίκο!»

—«Καταργοῦμε μιά πουριερίτσα μᾶς ἑξαδελφούλας μας!»

—«Καταργοῦμε ἕναν παλῆτασο τοῦ μικροῦ μᾶς γνωστῆς μας!»

Μόλις τελειώσῃ ἡ πρώτη αὐτὴ σειρά τῶν καταργήσεων, θὰ ἐπανέλθωμε δριμύτεροι στὴν δεύτερη, αὐτὴ τὴν φορὰ μὲ λίγη περισσότερὰ θλίψη, προκειμένου περὶ προσφιλεστέρων μας ὄντων.

—«Καταργοῦμε τὴν γραββάτα τοῦ ἀδελφοῦ μας!»

—«Καταργοῦμε τὰ γάντια τῆς ἀδελφῆς μας!»

—«Καταργοῦμε τὴν πίπα ἐνὸς θεοῦ μας!»

—«Καταργοῦμε τὸ μάλλινο σάλι τῆς γιγιᾶς μας!»

Μὲ μεγάλη θλίψη στὴν καρδιά ἐγκαταλείπουμε τοὺς προσφιλεῖς προγράμματα καὶ κλείνουμε τὴν δεύτερη αὐτὴ σειρά τῶν καταργήσεων—νεώτεροι κύκλοι τῆς «Κολάσεως» τοῦ Ντάντε—καὶ προχωροῦμε σὰν κατάδοικοι στῆς ἐπόμενης. Ἐδῶ τὰ πράγματα παίρνουν ἀκόμη τραγικώτερη ὄψη, κι' ἡ ἀτμόσφαιρα καθίσταται πνιγρὰ. Τὸ πρόσωπο τῆς γυναίκας μας, τῆς ἀρραβωνιαστικῆς μας, τῆς φιλενάδας μας, ἐπετάγεται ἔντονα μπρὸς στὰ μάτια μας καὶ μᾶς κυττάζει μ' ἕνα θλιβερό βλέμμα, σὰν νὰ ζητᾷ ἀπὸ μᾶς βοήθεια, μιάν ἀπονομή χάριτος πού θὰ τὴν ἔσωζε ἀπ' τὴν κατατόμηση. Δυστυχῶς ὅμως εἴμαστε ἀνίκανοι νὰ τῆς βοηθήσουμε. Ἡ καταδικὴ γλυστρά χωρὶς νὰ τὸ θέλουμε ἀπ' τὰ χεῖλη μας:

—«Καταργοῦμε τὴν γούνα τῆς γυναίκας μας!»

—«Καταργοῦμε τὸ κολλίε τῆς ἀρραβωνιαστικῆς μας!»

—«Καταργοῦμε τὸ δαχτυλίδι τῆς φιλενάδας μας!»

Κι' ὅταν κι' αὐτὴ ἡ κατάργησις ἐξέλθῃ ἀπ' τὰ χεῖλη μας, ἀκολουθοῦν τότε μὲ μιά διαβολικὴ ταχύτητα κι' ἕνα σωρὸ ἄλλες:

—«Καταργοῦμε τὰ λουλούδια!»

—«Καταργοῦμε τὰ γλυκίσματα!»

—«Καταργοῦμε τὴν γαλοπούλα!»

—«Καταργοῦμε τὸν μπακαρὰ καὶ τὰ χαρτιά!»

—«Καταργοῦμε τὴν... βασιλόπηττα!»

Κι' ἡ τελευταία αὐτὴ κατάργησις εἶνε ἡ

πῶς λογικὴ ἀπ' ὅλες! Τί νὰ τὴν κάνουμε τὴν

βασιλόπηττα χωρὶς τὰ ἄλλα ὅλα; Γιὰ νὰ

μᾶς θυμίσῃ περισσότερο τὴν στερήσῃ τῶν ὑ-

ποχρεώσεων ἢ τῶν ἐπιθυμιῶν μας; Ἀσφα-

λῶς ὄχι! Τότε γιατί; Γιὰ νὰ μᾶς θυμίσῃ

τὸν ἀνασταλέντα καὶ μὴ ἐκπληρωθέντα

ἐρχομὸ τοῦ "Αι-Βασίλη; Ποιὸς ὁ λόγος!

Θὰ μᾶς τὸ θυμίσουν δυστυχῶς τόσα ἄλλα

πράγματα πού ἀσφαλῶς αὐτὸ θάνα τὸ ἐλα-

χιστότερο καὶ τὸ πῶς ἀνώδυνο. Ἡ στερήσις

πού θὰ ὑποστούμε θάνα τόσες πολλὰς, ἀρ-

χίζοντας ἀπ' τὰ πῶς προσφιλεῖς κι' ἀγαπητά

μᾶς πρόσωπα καὶ φτάνοντας σὰ πῶς ἀσφα-

λῶς μᾶς μικροδωράκια φίλων μας πού εἶναι

ζήτημα ἂν ἡ ἐφετεινὴ Πρωτοχρονιά θὰ μᾶς

δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ νοιώσουμε τὴν παρα-

μικρὴν ἐστὶν συγγένεια γιορτῆς μὲ μιάν ἀπὸ

τῆς προηγούμενης. Θάνα μιά μέρα ἀπλὴ,

καὶ συνηθισμένη σὰν ὅλες τῆς ἄλλης...

Συνεπῶς, μιά πού ὁ Ἅγιος δὲν θέλησε νὰ

μᾶς ἐπισκεφθῇ, ἄς μὴν τὸν ἀνησυχοῦμε!

Ἄστε τον νὰ γιορτάσῃ μόνος του ὅπως θέ-

λεῖ κι' ὅπως τοῦ ἀρέσει στὴν Καισαρεία!

Ἀλλὰ ὅπο ἕνα ὁρο: νὰ μᾶς ἀφήσῃ κι'

αὐτὸ ἡσυχὸς στὸν τόπο μας καὶ νὰ μὴ

μᾶς ἀνοχλῇ μὲ ἐορτασμοὺς ἐπετείων τῆς ὀ-

νομαστικῆς του γιορτῆς!

Ἀλλοιῶτα τοῦ δηλώνουμε ἀπὸ τώρα

πὼς θὰ πᾶμε ἐμεῖς νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦμε στὴν

Καισαρεία, ὅποτε μπορεῖ νὰ μὴν μᾶς δώσῃ

δῶρα—δικαίωμα τοῦ εἶνε—θὰ ὑποχρεωθῇ

ὅμως νὰ πληρῶσῃ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδιοῦ

καὶ τῆς διατροφῆς μας...

Συνεπῶς, Ἅγιε Βασίλει, κάνε τὸ λογα-

ριασμό σου! Ἐμεῖς ἀπεκδυόμεθα πάσης

εὐθύνης!...

Ν. Νίκβας

Πρωτοχρονιάτικο όνειρο

Πάντα, κάθε παραμονή πρωτοχρονιάς, ο κ. Ζαχαρίας συνήθιζε να δοκιμάζει την τύχη του, για το καλό του χρόνου. Της παύ πολλές φορές έβγαζε ζημιωμένους, αλλά αυτό δεν τον εμπόδιζε να ελπίζει διαρκώς και να περιμένει την καλύτερη που θα του δώσει τα μεγάλα κέρδη. Έτσι, κι αυτή τη, παραμονή πρωτοχρονιάς, αποφασισμένος να παίξει ό,τι είχε και δεν είχε, και γεμάτος ελπίδες—γιατί είδε κι ένα καλό όνειρο—ξεκίνησε για το Λονδίνο. Θά παίζε στο καζίνο. Είχε μαζί του τρεις χιλιάδες δραχμές και ήταν βέβαιος ότι θα γύριζε πίσω πλούσιος.

Λίγο πριν από τα μεσάνυχτα, είχε πάρει θέση στο πρόσωπο τραπέζι της ρουλέτας. Έβγαζε ένα πεντακόσιο στο μαύρο. Τό πήρε διπλό. Η τύχη τον ενόησε. Και σε μόλι δώρα είχε στα χέρια δέκα χιλιάδες δραχμές.

—Απόψε θαρρώ ή καλή! σκέφτηκε. «Ας ποντάρω και της δέκα. Η τύχη ενοεί τους τολμηρούς.

Και ή δέκα έγιναν είκοσι! Σε λίγο έγιναν σαράντα. Ο κ. Ζαχαρίας πετούσε από τη χαρά του.

Με σαράντα χιλιάδες—σκέφτηκε—μπορώ να πάρω ένα αυτοκίνητο μεταχειρισμένο, που είναι τ' όνειρό μου... Αλλά χρειάζονται και τα έξοδα της επισκευής... Ας παίξω της είκοσι για να γίνει εξήντα το ποσό.

Και έγινε... δέκα, είχε στο χέρι τ' εξήντα χιλιάδες. Σκέφτηκε πάλι:

—Γιατί να πάρω ένα μεταχειρισμένο; Μιά που θα πάω άποσπώποτε αυτοκίνητο, είναι καλύτερο ένα καινούριο. Μιά κούρα δύο θέσεων έχει εκατό χιλιάδες. Ας παίξω της σαράντα, για να γίνει, εκατό.

Και έγιναν! Ο κ. Ζαχαρίας κρατούσε τώρα εκατό δολάρια χιλιάδικα στο χέρι... Μπορούσε μιά χαρά να φύγει, και να λογίζεται ιδιοκτήτης μιάς καλής άποσπώποτε κούρας. Αλλά γιατί να μην πάρω ένα καλό άμαξι πόντε θέσεων; Υπόθεσις δικασίων χιλιάδων—όλα κι' όλα. Η ρουλέτα θα του τ' δίνει. Έπαιξε της άλλες εκατό και της έκανε διακόσιες. Έκτατοιμημένος και κατενθουσιασμένος από την ενοια της τύχης—έκανε καινούριο υπολογισμό.

Ένα αυτοκίνητο τετρακοσίων χιλιάδων είναι πολύ καλύτερο... Η γ' α' χιλς. ή γ' α' μην έλθω...

Έπαιξε της διακόσιες. Στής τέσσερις το πρωί είχε στην κατοχή του τετρακοσίες χιλιάδες. Τότε πάλι σκέφθηκε:

—Νομίζω πως μιά λιμουζίνα από της πρώτες μάρκες είναι ακριβώς ό,τι μου χρειάζεται. Υπόθεσις δικασίων χιλιάδων, είναι. Αφού ή τύχη μου χαμογέλει, γιατί να μη την εκμεταλλευθώ; Θάχω μιά λιμουζίνα που θα κάνει στοάκις στην Αθήνα.

Και τράβηξε στο τραπέζι του μαζαρά. Πέταξε δύο χούφτες μάρκες στη μιά μπάλα και είπε:

—Τετρακοσίες χιλιάδες!

Οι άλλοι παίζοντες κιντάζανε με θαυμασμό τον τολμηρό παίκτη, ό οποίος σχεδίαζε στο μυαλό του τα πρώτα ταξίδια που θάκανε με τη λιμουζίνα του... Σκεπτόταν ακόμη κι χρώμα θάτορε γάλης το αυτοκίνητό του, όταν ο μαζαρέρης φώναξε:

—Εννιά!

Και μάζεψε της μάρκες τ'ω, τετρακοσίων χιλιάδων... Τα όνειρα του κ. Ζαχαρία έδωσαν μισομάς. Και ό τολμηρός παίκτης, έκανε τώρα μελαγχολικές σκέψεις:

Τι την ήθελα τη λιμουζίνα; Καλό ήταν κι' ένα άμαξι των διακοσίων χιλιάδων... Κατά τα έμμεσάματα κατέβηκε. Ένα σωρό αυτοκίνητα περιέμεναν πελατεία:

—Εννιά!

Και μάζεψε της μάρκες τ'ω, τετρακοσίων χιλιάδων... Τα όνειρα του κ. Ζαχαρία έδωσαν μισομάς. Και ό τολμηρός παίκτης, έκανε τώρα μελαγχολικές σκέψεις:

Τι την ήθελα τη λιμουζίνα; Καλό ήταν κι' ένα άμαξι των διακοσίων χιλιάδων... Κατά τα έμμεσάματα κατέβηκε. Ένα σωρό αυτοκίνητα περιέμεναν πελατεία:

—Εννιά!

Και μάζεψε της μάρκες τ'ω, τετρακοσίων χιλιάδων... Τα όνειρα του κ. Ζαχαρία έδωσαν μισομάς. Και ό τολμηρός παίκτης, έκανε τώρα μελαγχολικές σκέψεις:

Τι την ήθελα τη λιμουζίνα; Καλό ήταν κι' ένα άμαξι των διακοσίων χιλιάδων... Κατά τα έμμεσάματα κατέβηκε. Ένα σωρό αυτοκίνητα περιέμεναν πελατεία:

—Εννιά!

Και μάζεψε της μάρκες τ'ω, τετρακοσίων χιλιάδων... Τα όνειρα του κ. Ζαχαρία έδωσαν μισομάς. Και ό τολμηρός παίκτης, έκανε τώρα μελαγχολικές σκέψεις:

Τι την ήθελα τη λιμουζίνα; Καλό ήταν κι' ένα άμαξι των διακοσίων χιλιάδων... Κατά τα έμμεσάματα κατέβηκε. Ένα σωρό αυτοκίνητα περιέμεναν πελατεία:

—Εννιά!

Και μάζεψε της μάρκες τ'ω, τετρακοσίων χιλιάδων... Τα όνειρα του κ. Ζαχαρία έδωσαν μισομάς. Και ό τολμηρός παίκτης, έκανε τώρα μελαγχολικές σκέψεις:

Μικρά άριστουργήματα

Μεσαιωνική περιπέτεια

Το δεξί χέρι άπλά κλειμένο γύρω στην λαβή του σπαθιού του—την μάση

χρυσόκεντη κάπα σκιμένη παλληκαρίσια στους ώμους, ό Δόν Μανουέλ γύριζε άσπαστα στους έρημους δρόμους της Μαδρίτης—έναν πλησίασαν τα μεσάνυχτα μ' όλη την ύπολη, τικότητα της ολοσκότεινης νύχτας...

Ο νεαρός Ιππότης, γεμάτος ζωή κι' ελπίδες, είχε φτάσει εδώ και λίγες μέρες στην πρωτεύουσα με τ'ω, πόθο να βρή την τύχη του—είτε στο ατσάλινο σπαθί του—είτε στα μαύρα του μάτια που διαλαλούσαν άδιάκοπα τόν έρωτα!...

Ξαφνικά, στην καμπί ενός δρόμου—μιά κυρία ντυμένη κατάνταρα, σκεπασμένη μ' ένα βαρύ πέπλο—βγήκε τρέχοντας από μιά σκοτεινή καγκελόθυρα και όχτηκε τρέμοντας άπάνω του.

—Σε ν' όρ! Άν ή καρδιά σας είναι τόσο λεπτοική όσο το σπαθί σας και το χέρι σας... σώστε μιά κυρία που πρόκειται να χάσει και την τιμή της και την ζωή της! Ο άντρας μου παρ' όλγο να με πάση μυσόγυννη στην άγκαλιά ενός φίλου του που ζηλεύει τρομερά... Μόλις πρόφτασα να περάσω το παγωτό μου και να αχτζό στο δρόμο... Με παρακολουθεί όλος σάν τρελλός! Σενόρ! Κρατήστε τον με κάθε τρόπο... Άλλοιώς—ό, με πάση... ή άτιμία και ό θάνατος...

Ο Ιππότης την διέκρινε μ' ευγένεια: —Ο Δόν Μανουέλ—Μαρία—Ινές—Άλφόνσο—Καρτιλάγο δέ Γομέζ είναι ευγενής! Φύγετε γρήγορα σενόρα... και με μιά ευγενι-

—Άφίστε με να περάσω! Διάολο! Αφίστε με!

—Ό! Ιππότη μου! είσθε δεινός και ορισσότερο άπ' τή, έρωμένη μου με το άσπτερο χαμόγελο, και λιγότερο κατάνταρα π' ό πρώτεύουσα έχει τέτοιους Ιππότες που παρ' όλη τους τή, ευγένεια έιναι λιγάκι περιεργοί όσον άφορά μιά φητική βορσάκη συνάντησι.

—Έγώ! μού φαίνεται πως με κοιτάτε... μιλά... φώναζε ό άπαρημένος σύζυγος.

Ο Δόν Μανουέλ, ύποκλιθηκε ευγένιστα:

—Στή θέσι σας έγώ, Ιππότη μου, θα τό είχα καταλάβει πολύ νωρίτερα...

Αυτό άρκεσε για να τραβήξουν τ' οσταδιά τους που έβγαζαν, τόν βραδυόν άγέρας, με άστραπές σούς ταχύτατους χαροετισμούς τόν καλόλεμενόν άτσάλιν, σ' ένα προάστειο μιάς θανάσιμης μάχης! Κι' όι χωροεσμολ άρχισαν ναλλάζουν, να μεταμορφώνονται σε χιτυήματα δουρά, άνήστα, φορομένη τόν θάνατο και σκαφογύριζε γυροεύντες ένα καινούριο θήμα... Λίγα λεπτά πέρασαν, άργά, βαρεια από την νύχτα και τ'ω μυστήρια.

Ερωτισμένος ή κυρία θάνασε και σε άσφαλισμένο μέρος! σκέφτηκε ξαφνικά ό Δόν Μανουέλ όχοντας μιά ματι, προς το μέρος που είχε χαθή ή μαυροάρα γυναίκα.

Άλλοίμονο! Τή, έδια στιγμή το σπαθί του άγνωστον σιζύγου του περνούσε διάμπερα τόν λαζού και την παρωίδα...

Ο Δόν Μανουέλ κινίστηκε στο λιθόστρωτο του δρόμου με μιά φωνή ντυμένη στο αίμα.

—Ο Θεός ός άναλάθη την ψυχή σας! μουμολούσε ό νικητής, έτοιμος να εξακολουθήσει τόν δρόμο του.

Ο Δόν Μανουέλ όμως, με μιά ύπερτατη προσπάθεια, γαντζώθηκε στα πόδια του:

—Μιά λέξη άκόμα, Ιππότη μου! ή γυναίκα που κινήγατε είναι διαφορετική...

—Μάθετε πως ή δόνα Ινές, είναι μιάς δεκαεννιά χρονών, κι' είναι ή άραιότερη γυναίκα της Μαδρίτης!...

—Τότε... Ιππότη μου!—και τα χέρια του Δόν Μανουέλ άρσαν τα πόδια του έδωσαν σ' ένα τελευταίο σπασμό. —Τότε... Ιππότη μου!... πεθαίνω... ευχαριστημένος!...

ΚΑΤΥΛ ΜΑΝΤΕΣ

Λιζοσκή Κ. Α. ΕΛΛΗΝΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ (Άλφονσο)

(Έργον του ζωγράφου κ. Α. Γιαννουκάκη)

Μπορείς να με π'ες στην Αθήνα τ'ώρα; είπε στο, σωφ'όρ. Δεν έχω ψιλή. Τάχα...

Ο σωφ'όρ τόν λυπήθηκε και τού είπε: —Ανέβα στο φτερό και κρατήσου καλά! Μέσα δεν υπάρχει θέσις!...

Ο κ. Ζαχαρίας έβλεπε τη μάτια του και φαντάσθηκε πως τ'είδε με μιά θαυμασία «Ρόζ-Ρόζ» των άτακοσίων χιλιάδων. Η ιδέα είναι τ'ω, σ' ατ'ό τόν κόσμο...

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

ΚΑΤΥΛ ΜΑΝΤΕΣ

Λιζοσκή Κ. Α. ΕΛΛΗΝΑ

Μπορείς να με π'ες στην Αθήνα τ'ώρα; είπε στο, σωφ'όρ. Δεν έχω ψιλή. Τάχα...

Ο σωφ'όρ τόν λυπήθηκε και τού είπε: —Ανέβα στο φτερό και κρατήσου καλά! Μέσα δεν υπάρχει θέσις!...

Άρχιμηνιά κι' άρχιχρονιά, Χαρές μεγάλες στόν ντουινά...

Είς τα γραφεία της καλεί τούς φίλους π' άγαπάει

Δώρα να δώση ή «Εβδομάς»

Και, πάει κάθε μπουναμάς

Σ' όποια ψυχή... έτσιριαζε να πάη!...

Χρήσιμα δώρα έδωσε παντού επί το πλείστον:

Τού Νίκβα ένα χρήσιμο καλάθι τών άρχη-στων

Να βάζη τα βιβλία του...

Τού Δόξα που εκπλήττει

Σάν γράφει διηγήματα με στυλ κοσμοπολίτη,

Μέ όρες τραίνων, βαποριών και ρεστωράν μεγάλα

Τού χάρισε ένα Μπαίντεκερ... για να μάς γράψη κι' άλλα...

Στόν Νικολή τόν Λάσκαρη, θαυμάστριες με νάζι

Κι' αυτές τόν θαυμάζουνε... κι' αυτός να της θαυμάζη!...

Έδωσε δώρα που άσφαλώς καθένας θ' άπορήσει:

Μιά... Θεωρία Μουσικής, στόν Γιάννη Κυπαρίση

Άφού τού άρέσει ή μουσική, μαθήματα να πάρη...

Και μιά γραβάτα έξάδραχη δίνει τού Μαγγανάρη!...

Στόν Χρήστο Γιαννακόπουλο, μιά... Λευκή... όπτασία,

Τής Ιατρίδου, ένα σφυρί με κάθε σημασία

Και με δρεπάνι, άν προτιμά και δεν τ'ό θέλει σκέτο...

Και είς την Κούρμη έδωσε για μποναμά έφέτο

Δούκες, βαρώνους, πρίγκιπες, είς δέματα και πάκα...

Στή Δώρα την χορεύτρια, που σφάζεται για... κλάκα

Λόχο σωστό ταξίθετών ή καί... αεροπόρων!...

Τής Σαραντίδη και αυτής της κάνει κάποιο δώρον

Και έπειδή πολύ συχνά κρωνώνε ό λαϊμός της

Μιά γούνα σκ'ό ν'έ, ή ζιμπελίν που είνε ό καύμός της!...

Και στο τέλος ευχαρίστω

Στόν Μακέδο, για χατήρι,

Προσεφέρθη ό Κατήχρηστος

Έχων και ξεσκονιστήρι!...

Σ' άλλους, για δώρο, μιάν ευχή χαρίζει...

Τού Συλβίου:

Τόν Καρακάση σύντροφο να έχη διά βίου...

Και στόν Σακελλαρίδη μας, μέστρο με τα όδλα του,

Ένα μικρό κάθε χρονιά να τού χαρίζη ή Τούλα του!...

Είς την Γκιουζέππε, μποναμά, παρ' όλη αυτή την κρίση

Μιά νέα έπιχειρήση μετά τού Κυπαρίση

Στό Έθνικό τό Θέατρο—τό άπαιτούν όι φίλοι—

Τό νέο έργο, έχάρισε, τού Φώτου τού Γιοφύλλη

Πού έχει πράξεις δώδεκα κι' έφτα βραδυές βασιτά...

Και στόν Φαλλιέρο που γυρνά κι' εισπράττει ποσοστά

Ένα μικρό ποδήλατο να τρέχη να προφθαίνη!...

Στήν Λαζαρίδου, πάντοτε πολύ έρωτευμένη

Μιάν άγκινάρα για καρδιά, ώστε σε κάθε φύλλο της

Νά κρύβη κι' ένα φίλο της!...

Δώρα πολλά έμοίρασεν ή «Εβδομάς» με φούρια...

Είς τόν Μαυρέα έχάρισε, κοστούμια όχτά, καινούργια

Ός τού να τού τα κλέψουν κι' αυτά, να ήσυχάζη...

Ένα καλό χωνευτικό στόν Λαίλιο Καρακάση

Λόγω άμοιβαιότητας, τόν Σύλβιο να χωνεύη,

Πού σάν γρηά παράξενη, στής πρό- [βες τόν παιδεύει!...

Ο Μπόργης τέλος, έλαβε, και με [χαρά κρυφή

Ένα σπουδαίο ήμψηλο, να βγάλη [τό σκουφί!...

Στόν Πρόεδρο Συναδινό, μαζί μ' [ευχάς μυρίας

Και μιά μάλλον σοβαρά:

Στήν προσεχή συνέλευση να λείπη [ό Ζαχαρίας

Μην τού θολώση τ'α νερά!...

Χαρίζει στού Κοντόπουλου την έκ- [θεση, έκ πόνου

Και γ'α το καλό του χρόνου

Πρίν παρθένος να κλειστή:

Έστ'ω κι' ένα άγοραστή!...

Άφρημάδα μπόλικη, στόν Σταύρο Ιατρίδη,

Έν' άγαλμα της... Άθηνάς στόν Νίκο τόν Μπουφίδη

Και στόν Έλληνα τόν Ρένο

Γιά τούς έρωτάς του, φρένο...

Και σ'α διηγήματά του, δεν θ'α λέη τί τού συμβαίνει

Με την κάθε δεσποινίδα, ζωντοχήρα ή παντρεμένη!...

Από την έπιτυχία ποδε ή κάθε μπουναμάς της

Με παράπονο δεν έμεινε κανείς

Και είς την Μαρίκα Νέξερ, για τ'α νεύρα της μαμάς της

Έδωσε μεγάλη δόση... ύπομονής!...

Τής Έλένης Παπαδάκη, καλλιτέχνιδος γνωστής

Τής έχάρισε με τρόπο: Les chansons de Bilitis!

Στόν Σύλβα πάλι έχάρισε δώρο που κάνει κρότο:

Καινούργια έπιθεώρηση άπ' τόν Πετρά τόν Σάτο

Και έφυγε ό άνθρωπος, κατενθουσιασμένος!...

Ένα ρολόι ό Μπασιτιάς έπηρε ό καύμένος

Δώρο με σημασία:

Γιά νάρχεται στην όρα της, αυτή ή συνεργασία!...

Χαρτοφυλάκιον «μινίστρ» είς τόν Τακρίδη,

Ζάρια και μιά τράπουλα στόν Γιάννη Ιωαννίδη

Είς τόν Άσημακόπουλο, κέρρη αυτές της μέρες,

Και είς τόν Τάτσο τόν Τοτό, εξήντα... γκαρσονιέρες!...

Τ'α δώρα έμοιράστηκαν έν τάξει δίχως λάθη

Και όταν άδειο έμεινε τών δώρων τό καλάθι

Ο Νίκβας και ή «Εβδομάς» και όλοι της όι φίλοι

Με στότο βότσε άρχισαν και τόν Άγιο Βασίλη:

Άρχιμηνιά κι' άρχιχρονιά

Κι' άρχη καλός μας χρόνος

Κι' άς βγήκανε περιοδικά

Σαράντα δυό συγχρόνως...

Έδω πολύ τραγουδήσαμε

Πέτρα να μη ραφή

Και ή κυρία «Εβδομάς»

Νά τ'α έκαστ'ήση!...

Αυτά που λέτε έγιναν

Με θόρυβο και ντόρο

Και μόνο γ'α που τ'α γράφα

Έγώ... δεν πήρα δώρο!...

Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Το προεχές ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ φύλλο μας
με 44 σελίδες

Πρωτοχρο- νιάτικα

Στο χωριό της Νεοπα-
κίας, το ποτάμι της πρωτο-
χρονιάς, ή νοικοκυρές κάθε
χωριού «αγιάζουν» τη θού-
ση. Μόλις δηλαδή αγγίζει
νά χαράζει ή αυγή της
Πρωτοχρονιάς, σπεύδουν ή
νοικοκυρές ν' αγιάσουν τη
θούση και είγουν στο νερό
τους βρασμένο σάβι ή άρα-
δίσιτο, κουρκιά ή και λίγες
δεκάρες. Αυτό το κάνουν
γιατί πιστεύουν πως, όπως
τρέχει το νερό της θούσης,
θα τρέξουν υπόλοιπα και όσα
της προσφέρουν την Πρωτο-
χρονιά!

Σε πολλά χωριά της Χαλ-
κιδικής επικρατεί το άπό-
λουθο πρωτοχρονιάτικο έθιμο:
Επιμερόνυντα. «Αη—
Βασίλη, πολλοί γυρίζουν στα
διάσσορα σπίνια με κρεμα-
σμένα στον άνω δευτερεύοντα
ταχάκια, και με μεγάλη οα-
δυνά από κρονια στο γέσο,
και γυποδν της πόστες
και με φωνές και πηδή-
ματα ψάλλουν:
Γειά γειά κι' "Αη—Βασί-
λη»
Γειά γειά κι' "Αη—Βασί-
λη»
σούδα—σούδα κόλλαντα!
σούδα—σούδα κόλλαντα!
Όταν άκούση αυτά ό νοι-
κοκύρες που του γυποδν
την πόστα, είναι υποχρεωμέ-
νο, ν' άνοιξη και νά φιλοδο-
ήση τους ψάλλοντας με λου-
κάκια, κοάες, κουλούρες και
προσπόντων σουδάνα.
Σούδα είναι κάτι σουδν
υπόδυν, σουδά και στο

μυό, τά ά-
σπρα γραμ-
μένα χαρτί-
της πρωτο-
χρονιάς, τά
μαν-ηλάκια,
τά κρογιόνα,
την μάσκα...
Ήταν ή
πρώτη φορά
που ό έσο-
μός του και-
νούργιου ν,
χρόνου—να,
ή τελευταία—
έδρασε τον
άνθρωπο μας
άγοπορημένο
στην έκπλη-
ρωση των συ-
νηθειών της
μηχανοτοπής
της μέσης ζωής
του...

N. ΝΙΚΒΑΣ

Τò έρημο μονοπάτι

Μέρες και νύχτες στο σπίτι κυλούν και διαβαίνουν
σαν τò θολò και μονòτονο ρέμα θλιμμένες,
κι' ή γρηές ή Μοΐρες παράμερα κλώθουν κι' ύφαινον
της μυστικής μου άγάπης τόν πέπλο σκυμμένες.

Σ' ένα κολάμι λεπτό μαγικών έχω κλείσει,
—σέ μιá χρυσή που ή Νεράιδες μου έδωσαν φλογέρα—
δλους τούς ήχους που κλαίν και στενάζουν στη φύση:
της ρεματίας, της βροχής, των δεντρών και του άγέρα...

Και τò φθινόπωρο αιώσιο στο σπίτι μας πέφτει,
μιá καταχνιά μένει εκεί που χαρούμενα ζούσα.
Φαίνεται μόνο βαθεία στο θαμπό μας καθρέφτη
κάποια σκιά, μιá σκιά μορφονιάς π' άγαπούσα...

Δημονημένον άκόμα χαμόγελο άνθίζει
στα μαραμένα της κάλλη, στ' άνέγγιχτα χείλη,
τò χαμογέλιο τò αϊθέριο που άχνά τò φωτίζει
σέ κάτι εικόνες παλιές τò φτωχò τò καντήλι.

Κι' έμεινα εκεί όπου ή μέρες κυλούν και διαβαίνουν
σαν τò θολò και μονòτονο ρέμα θλιμμένες
κι' όπου ή γρηές Μοΐρες παράμερα κλώθουν κι' ύφαινον
της μυστικής μου άγάπης τόν πέπλο σκυμμένες.

Για κάποιον ίσκιό στο έργο κρουστάλλι πηγμένο,
έμεινα παίζοντας πάντοτε' εκεί στη φλογέρα
έναν ανθρώπινο θρήνο, άπ' τούς θρήνους βγαλμένο
της ρεματίας, της βροχής, των δεντρών και του άγέρα...

Ζω μ' έναν ίσκιό πηγμένο στο έργο κρουστάλλι,
ζω κι' άγαπώ τή σκιά μιās κοπέλας αιώνια,
ή σιωπή κατεβαίνει άπ' τή στέγη μου άγάλη,
μιá παγωμένη σιωπή, σαν τò χιόνι στα χιόνια.

Μετράει ό ήλιος στο σπίτι καθ' ώρα φευγάτη,
τ' άνθια μαδούνε κι' άνθίζουνε πάλι στη γλάστρα,
κι' έγω μακρύνω μου θωρό τò λευκό μονοπάτι
στα κορφοβούνια που πάει και χάνεται στ' άστρα.

Και την αυγή, κάθε αυγή, και τò βράδυ όταν πέφτει
—τò χαμογέλιο της πάντα μου λέει: Κατρείει!—
πάντα θαερò πως θά νάβγ' ή σκιά του καθρέφτη
στο μονοπάτι που πάει στο βουνò νά με φέρει.

«Ω! ναι. Τò ξέρω. Θα βγί και θα φύ-
[γω με πλάι,
τò μονοπάτι μακρύνά θά μās πάει άπ' τò
[σπίτι,
θά νά μās πάη στην κορφή, κι' άπò κεί
[θά μās πάη
πέρ' άπ' τή μαύρη ζωή, στο γλυκό
[Αποστερείται...

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ

άνεκδοτα

σγίμα σαν κεράσια.
«Αν όμως δεν άνοιξη
νοικοκύρης την πόστα για να
τους δώσει τά δώρα, οι ήλι-
λόντες γυποδν μέγιστο στα-
σίματος και δεν σφίγγουν
άν δεν τους τά δώση!

Στά χωριά της Μακε-
δονίας πόνουν άνάμεσα των
«Όλοιπο και στα Γερένα
συνήθιζαν τά άχλιντα πε-
ρίεργα έθιμα:

Την Πρωτοχρονιά μερικοί
μασκαρόντο κι' έγίναν
με κουδούνια και έδρασαν
με κούρνια. Παίστεσαν του κα-
λικαντάρους! Κι' έτα υπε-
σκαρωμένοι έγίναν τά σπι-
τια και τραγουδούσαν. Οι νο-
κοκυράι τους έδιναν δώρα
δώρα και προσπόντων γέ-
ματα.

Επίσης την ημέρα της
Πρωτοχρονιάς, που γίνονται
ή επισκέψεις για νά αναλ-
λατρών εύγες για τόν καλò
τò γρόνο, ή νοικοκυρές ή-

Η 'ΕΒΔΟΜΑΣ

ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΚΙ'

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ

στρώναν τò σπίτι του, με
εγγώρια μάλλινα γαλά και
οί μουσαριόζι, που πήγαι-
ναν στα σπίτια έναν κυμ-
μένο άλάτι, που τούσαν έ-
ξασα στο τζάκι του σπι-
τιού. Έτσι, γινόνταν άρανα
θόρυβος, κι' όλοι γελοδύ...

Αυτό τò σκάσιμο τού άλα-
τιού είχε τήν σημασία. Έπει-
νά σκάσουν κι' όι όργιστοί.
Στη Μακεδονία είχαν κα-
τά τά την Πρωτοχρονιά τήν
συνήθεια τò που σκουλα-
δικον άπό τά παιδιά τού
σπιτιού νά τò καρδέβουν
άπό τήν «αχλαδανή» στò
κατώγειο τού σπιτιού και νά
τò βγάλουν έξω άπό ένα πα-
ραθυράκι τού κατωγείου. Έ-
πειτα τò παιδί ερχόνταν κι'
έμπαινε στο σπίτι άπό τήν
κυρία είσοδο. Τού άναγαν
κι' έτσι έκανε τò σκάσιμο
του νέου Χρόνου.

Στην Νιόρσοσα συνήθιζαν
άνάμεσα τήν Πρωτοχρονιά
νά γορεύουν όλοι μαζί.

Μάλιστα τά παλικάρια
σορούσαν τήν παλιά έθι-
μική ένδυμασία—της σου-
στενέλλας και τά χιού-
τσέκια—και τούσαν πα-
ρόες όλα τά σπίνια της Νι-
όρσοσας.

Τ' άπόγευμα μαζεύονταν
κι' όλες ή Νιόρσοσάνες με
τά φλουριά τους, κι' έπαι-
ζα τò «γοροστόκι» και τò τρα-
γουδί... Η διασκέδαση αυτή
βαστούσε όλο τò βράδυ της
Πρωτοχρονιάς.

Η άλθανστος έπιστήμη της άστρολογίας προβλέπει ως
έξης τò σωτήριο έτος 1933:

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.— Κατά τόν μήνα αυτόν συμβαίνουν διάφο-
ρα κοσμοϊστορικά γεγονότα. Ο Μαρκόνι πραγματοποιεί
νέαν έφεύρεση διά της οποίας μία οποιαδήποτε πενθερά της
Ελλάδος δύναται διά της πίεσεως ενός κουμπιού νά τεμαχίση
τόν γαμβρόν της, εύρισκόμενον εις τήν Νότιον Τρανσυλβα-
νίαν. Ο δόκτωρ Πικάρ έπιχειρεί νέαν άνάβαση εις τήν στρα-
τοσφάραν, άλλ' ένθ' εύρίσκεται εις ύψος 10 χιλιομέτρων συγ-
κρούεται με ένα δολλάριον μονίμως έγκατασταθέν εις τò
ύψος αυτό και κρημνίζεται. Η Κυβέρνησις της Βραζιλίας
ρίπτει πάλιν εις τήν θάλασσαν 2.000.000 τόννους καφέ, διά
νά μήν έκπέση λόγω της υπερπαραγωγής ή τιμή του εις τήν
παγκόσμιον άγοράν. Κατόπιν τούτου τά ψάρια δι' ύπομνήμα-
τος ζητούν όπως τούς ριφθή και ικανή ποσότης ζαχαρώς.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.— Ο μήν αυτός έχει 28 μόνον ημέρας
κατά τήν διάρκειαν των οποίων μās έπισκέπτονται 29 άντι-
κυκλώνες. Εισερχόμεθα εις τò τριώδιον κατά τρόπον θευ-
λòδη. Εις τά νυκτερινά κέντρα διασκεδάσεως τά γκαρσόνια
γλεντούν όργιωδώς. Αναβιβάζονται άπειρες άποκρητικές
έπιθεωρήσεις, ή όποιες συγκεντρώνουν τά έρωτευμένα ζευ-
γάρια. Καί τòτο διότι ως γνωστόν οι έρωτευμένοι... άρέσκονται στην έρημιά.
Διευθυντής τού κ. Δ. Εύαγγελίδη διορί-
ζεται τò Δημοτικόν Μελόδραμα. Τά καλ-
λιστεία δεν γίνονται, διότι αϊφιιδώς άνα-
καλύπτεται ότι τò είδος των «Μίς» έχει
πλέον έξαντληθί. Ο κ. Β. Ρώτας διαπι-
στώνει ότι τò δικαίωμα θεάτρου τ ής
πρώτης νύχτας άνέρχεται εις
δραχμάς 3.20!

ΜΑΡΤΙΟΣ.— Η Κυβέλη και ή Μαρίκα
συντρώνουν εις έν έγκάρδιον γεύμα.
Μετ' όλιγον άποθνήσκουν και ή δύο έκ
δηλητηριάσεως. Μας έπισκέπτονται οι κ.
κ. Κνούτ Χάμσουν, Ραμπιντρανθ Ταγ-
κόρ, Εύγένιος Ό' Νελλ, Μπέρναρ Σώου,
Ρύντιουρντ Κίπλινγκ, και άλλες μεγάλες
δόδες της παγκοσμίου διανοήσεως, οι ό-
ποιοι πρώτον ευλοφορτώνουν τόν κ. Κου-
κούλαν και δεύτερον άνεβαίνουν εις τήν
'Ακρόπολιν. Η Κυβέρνησις τού κ. Τσαλ-
δάρη εφαρμόζουσα τò περί οικονομικών
πρόγραμμα της, περιορίζει τήν στρατιω-
τικήν θητεία άπό 14 μήνας εις 420 ήμέ-
ρας. Επίσης διά διατάγματος όρίζεται
όπως, διά λόγους οικονομίας, ή γυναίκες
εις έκαστον τέκνον έγκυμονούν 6 αντί
9 μηνών. Η δημοσίευσις τού διατάγματος
αυτού άποσοβεί πλείστα δσα διαζύγια.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.— Η Κυβέρνησις πιστή
πάντοτε εις τò πρόγραμμα της, άποφασί-
ζει τήν άπόλυση παντός έκτάκτου. Κατά
συνέπειαν άπολύει και τόν 'Απρίλιον έκ
τού ήμερολογίου διότι ως μήν τής άνοιξεως είνε... έκτακτος!

ΜΑΪΟΣ.— Επί των ήμερών τού μηνός αυτού θά έορτά-
ζεται τò 'Αγιον Πάσχα. Αλλά, άτυχώς, έν θλιβερόν έπεισό-
διον κατά τήν διάρκειαν τού μυστικού δείπνου άνατρέχον
πάντα. Ο Κύριος ήμών 'Ιησους Χριστός λαμβάνει τεμάχιον
άρτου, τò εύλογεί και τò τείνει στους μαθητάς του λέγων:

—Λάβετε φάγετε. Τòτο μου έστι τò σòμα...
Και οι μαθηταί του άπαντούν έν χορò:

—Αδύνατον, Κύριε, γιατί είνε σταφιδόψωμο και θά πάθου-
με κοιλιακά...

Κατόπιν αυτού ματαιούνται τά περαιτέρω. Τόν 'Ιησούν εις
τήν σταύρωσιν άντικαθίστά ό Μόρου, εις δέ τήν άνάστασιν

ό Σαίξπηρ, όστις, έπ' εύκαιρία, φθάνει μέχρι 'Αθηνών, διά
νά παρακολουθήση εις τò 'Εθνικόν Θέατρον τήν παράστα-
σιν τού «Εμπορίου της Βενετίας». Τήν παρακολουθεί πράγ-
ματι καλ... άποθνήσκει έκ νέου.

Ο κ. Μαγγανάρης έκδίδει τήν νέαν του ποιητικήν συλλο-
γήν, ή όποία γίνεται άνάρπαστος εις τήν Κίνα. Ο κ. 'Ελλη-
νας γράφει νέον διήγημα, και όσοι τò διαβάζουν γίνονται...
Τούρκοι.

ΙΟΥΝΙΟΣ.— Άνοίγουν τās πύλας των τά θερινά θέατρα.
Εις έν έξ αυτών, έπειδή θίγονται ώρισμένα πολιτικά πρόσω-
πα, έπιτίθενται μερικοί μπράβοι και φονεύουν τούς συγγρα-
φείς, τούς ήθοποιούς, τούς μουσικούς, τούς τεχνίτας και τούς
θεατάς. Συνιστάται πάραυτα έκτακτον κακούργοδικεϊον και
καταδικάζει τούς στυγερούς δολοφόνους εις φυλάκισιν 4 δευ-
τερολέπτων.

Τò μέτρον της έκ περιτροπής έργασίας εφαρμόζεται και
εις τούς λογίους. Επί τούτω οι άναγνώσται τού κ. Ν. Νικβας
εύφραίνονται, καθώς και οι άκροαταί τού κ. Ν. Λάσκαρη.

ΙΟΥΛΙΟΣ.— Ο κ. Ν. Χάγερ-Μπουφίδης παίρνει τò «Εξ-
πρές» και τò οδηγεί εις τήν Κλεισόβαν, άδων άσμα
όπό τήν κακήν «Τύχην της Μαρούλας». Ο κ. Σπ. Μελάς έρευ-
νά νά βρη τίτλον διά τò περιοδικόν που θά έκδώση μετά τò
κλείσιμον τού περιοδικού που πρόκειται νά έκδώση εις αντι-
κατάστασιν τού περιοδικού που έκλεισε.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.— Αί ποικίλαι έργατικά όργανώσεις όρ-
γανώνουν όγκώδες συλλαλητήριον ζητούσαι τήν άνατίμησιν
τού ήλεκτρικού ρεύματος και τού ύδατος. Αί έταιρείαι, πιε-
ζόμεναι και υπό της Κυβερνήσεως, προβαίνουν εις τās άνα-
τιμήσεις. Ο κ. Γεώργιος Βλάχος διά σειράς άρθρων του έκ-
φράζει τόν θαυμασμόν του προς ώραίαν τών 'Αθηνών κυρίαν.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.— Η Τουρκία κηρύσσει τόν πόλεμον κατά
της 'Ελλάδος, 'Αλλά όταν πληροφoρείται έν έν τω στρατεύ-
ματι ύπηρετεί και ό κ. Δ. Χρονόπουλος, δειλιάζει, και άνακα-
λεί τήν άπόφασίν της. Οι κ. κ. Γιαννουκάκης και 'Ασημακό-
πουλος έτοιμάζουν τήν νέαν των έπιθεώρησιν. Γίνονται λιτα-
νεΐαι. Οι κ. κ. Σάλλτος και Καρακώσης διορίζονται σκηνοθέ-
ται τού 'Ιταλικού 'Εθνικού Θεάτρου. Η κ. Ζωζώ Νταλμάς
λυώνει τò χρυσάρι των μαλλιών της και τò κάνει λίρες, Δυ-
στυχώς όμως βγαίνουν κίβδηλες.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.— Ο κ. Παλαμάς γράφει έκάτò πρόλόγους δι'
ισαρίβιμους ποιητικάς συλλογάς νέαν ποιητών. Η δις 'Εκιο-
ζέππε και ό κ. Κυπαρίσσης συμφιλιώνονται, και ή πρώτη δεν
άπατεί άπό τόν δεύτερον τήν καταβολήν της υπό τού δικα-
στηρίου έπιδικασθείσης άποζημιώσεως, τήν όποian ό κ. Κυ-
παρίσσης όπωσδήποτε δεν έχει νά καταβάλη. Ο κ. Παπαδό-
υκας ίδρύει νέαν πρωτοφανή 'Εταιρείαν.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.— Αρχίζει τās παραστάσεις του τού Δημοτι-
κόν Μελόδραμα με τόν «Ριγκολέτο». Τόν Σπαράφουταλε
υποδέχεται ό κ. Σπύρος Μερκούρης. Ύμνιφους προσλαμβάνε-
ται ή κ. Κρεββατά, βαρύτονος δέ ό κ. Κοκκίνης.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.— Καταφθάνει έκ Βερολίνου εις διάσημος
βιρτουόζος τού γραμμοφώνου, Αί άθίδες τόν άποθεώνουν.
Ο κ. Μπάγρης καταρτιζόμενος δι' ήπότης έκμανθάνει μονο-
μαχίαν. Ο κ. Σακελλαρίδης άναβιβάζει τήν νέαν του όπερέ-
ταν, και τά κοινόν πείθεται ότι ό 'Αρνολδ και Μπάχ είνε δύο
πρώτης τάσεως συγγραφείς. Είς τήν σειράν των κοινωνικών
και φιλοσοφικών έργων τού Βασιλείου έκδίδεται ή «Γυναίκα
τò δρόμον» τού κ. Κατχηροπούλου.

Ο 'Αγιος Βασίλειος μās έπισκέπτεται έκ Καισαρείας.
Θεωρείται άνταλλάξιμος, τού παρέχεται αϊκία εις τόν αννο-
κισμόν Βύρωνος, εισπράττει τās νομίμους του άποζημιώσεις
και έγκαθίσταται όριστικώς έν 'Αθήναις. Κατόπιν τούτου ζη-
τήμα είνε άν θά έορτασθί πλέον άλλο νέον έτος.

Ο Καζαμίας
και διά τήν άντιγραφήν
ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

[ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ]

«Ένας καλόγερος πούλησε στον κάπελα Καλομανώλη ένα κοριτσάκι, την Άνναστασία, που την είχε κλέψει από κάποιο μοναστήρι. Η Άνναστασία, παύ' όλη την κακομυρία της, δείχνει πως κατάγεται από άριστοκρατική γενιά. Το μυστικό της καταγωγής της όμως παραμένει άγνωστο. Στην Κωνσταντινούπολη εφορτάζονταν οι άρχοντες του κληρονομίου του Βυζαντινού Θρόνου Ρωμαίου με την βασιλοπούλα της Προδηγίας, την Βέρθα, προς τιμήν της οποίας τελούνταν μεγάλοι αγώνες στον Ίπποδρομίο. Έκει ο Ρωμαίος βλέπει για πρώτη φορά την Άνναστασία, κι αισθάνεται ένα παράξενο αίσθημα για την λαϊκή εκείνη κοπέλα. Έν τώ μεταξύ μέσ' στον νόρθη της εκκλησίας των Δομομάτων είναι συναγμένοι διάφοροι κληρικοί, παλαιανοί και νεώτεροι της λαϊκής φαρμακείας. Πρατίνων, και παρασκευάζουν μία μυστηριώδη συνωμοσία.)

10

(Η συνέχεια)

Πρώτα-πρώτα ο πάτερ Γερβάσιος ζήτησε άφεση, γιατί οι τρεις άρχοντες των συνωμοτών εκάρτησαν ως την στιγμή εκείνη μυστικές από τους συντρόφους των της λεπτομέρειες του σχεδίου της συνωμοσίας. Κι' έξηγήσε άμείλιτος τον λόγο: ήταν τόσο τολμηρό το έγκλημα, ώστε υπήρχε φόβος κι' αυτοί οι συνωμότες να το ελάτουν ως ούσιον. «Επειτα απ' αυτό ο παπάς διηγήθηκε την ιστορία του καλόγερου που ζούσε της μικρής Άνναστασίας και το χέσιμο του φυλακτού της, που περιέλειπε σίγουρα και το μυστικό της γεννηθείς της. Φυσικά είχε κι' ο ίδιος μεγάλες αμφιβολίες αν πράγματι η κοπέλα εκείνη είχε μέσα στις φλέβες της γαλάζιο αίμα, και μάλιστα βασιλικό. Τι σημασία όμως μπορούσε αυτό να έχει για την τελική έκταξη των σχεδίων τους; Απ' τη στιγμή που διεβεβίωσε την γοητή Ύπατια για την διήγηση εβασίλειου καταγωγής της, ποσά ταίρια είχε η συνταρακτική άρχιση να διαδίδεται άσπρα-κάσες από στόμα σε στόμα ανάμεσα στα λαϊκά στρώματα.

Και το συμπέρασμα γεννιόταν άδιστα μέσα στ' αλόφρα κεφάλια: η Βέρθα, η θετή κόρη του Ούγου, δεν ήταν, παρά μία φράγγισσα, ενώ η Άνναστασία, ορθόδοξη και από αγνή αιμα βασιλική θάρρετε αυτή ν' ανέβη στο θεοφρόνητο Κάθισμα του Βυζαντίου.

Τόσο η Βέρθα, όσο και η Άνναστασία, δεν άποτεινόσαν φυσικά παρά άπλά προσχήματα στα χείρα της διαστροφής μεριδος: το ούσιον ήταν να τειρή εκπέδον από το Παλάτι η μερίς των άναπείτων. Και για να γίνει αυτό έπρεπε να φύγει απ' τον Θρόνο ο Προφρογγήνιος. Και για να γίνει αυτό πάλι έπρεπε οι διαστροφόμενοι να ξεσπρώσουν τον λαό κατά του αυτοκράτορος. Το πράγμα βέβαια δε, ήταν και πολύ δύσκολο, γιατί οι συνωμότες είχαν φροντίση να καλύψουν τους σκοπούς των κάτω από τη, πόρταση πως άγωνίζονταν για την άμυνα της Ορθοδοξίας εναντίον των Λατίνων, τους οποίους έκπροσωπούσαν στην προκειμένη περίπτωση ο Ούγος και η Βέρθα.

ΤΕΡ Ζο.

Κι' έξέθεσε τότε ο πνευματικός τα γεγονότα του Ίπποδρομίου: πως ο ήμολος των Πρασίνων άφισε να τον νικήσουν άγέλπιστα οι άριστοκρατικοί Βέγγοι—πως ξεσπρώθησαν έτσι η διαμαρτυρίες του λαού, πως πρότεινε την προσβεία και πως έστειλε την μικρή Άνναστασία να καταβείη στα πόδια της Βέρθας το χρυσό στεφάνι, και να πη' τα λόγια που την είχε άμνησσει από πριν. Οι άπολογισμοί του δεν άσπώσαν: ο νεαρός Ρωμαίος, ο διάδοχος του θρόνου της Βασιλίδας, έπεσε στα δίχτυα. Πρόσεξε την μικρή. Ένδιαφέρθηκε γι' αυτήν. Ο έξ άριστος εν είνουχος, μέλος και αυτός της συνωμοσίας με τη, έλπίδα να περάσει μία μέρα στα δεξιά, άγέλαβε να εξαγορή την νεαρή άρχου-διάδοχα. Και το ίδιο κι' άλλες βράδυ άδούγισε τον Κληρονόμο του Καθίσματος στο

Οι συνωμότες υπεστήριξαν πως άγωνίζονταν για την άμυνα της Ορθοδοξίας.

ταβερνείο του Καλομανώλη.

Ποίν άκόμα ξεμερώση η μυστηριώδης σκαές των συνωμοτών, γλυτρούσαν μάλιστα απ' το ξυλάνο πορτόν της καμάρας και φαινόταν μέσα στο σκοτάδι που άρχισε τώρα να ξεδιελήνη σιγά-σιγά...

Περιμένοντας το πλήρωμα του χρόνου

Ένα δώδεκο περίπου χρόνο, από την ήμερα εκείνη των Ίπποδρομίων, ο νεαρός Ρωμαίος, κληρονόμος του Καθίσματος και του Σαρκίου, μ' όλο που ήταν έπισημα άραβωνισμένος με τη Βέρθα της Προδηγίας, έξακολουθούσε να έπισκέπτεται τη μικρή Άνναστασία στο πατάρι του Καλομανώλη. Απ' τη δασκαλεμένη άπας έπρεπε από την Ύπατια, έκανε πως δεν, τον είχε άναγνωρίσει, ούτε υποκάλυπταν τάχατες πως ο νεαρός έραστής της ήταν ένα

τόσο ήμολος πρόσωπο. Το πολύ-πολύ, κι' έξ άτίας των πλουσιών δώρων που της έκανε άρκως, η Άνναστασία θα μπορούσε να υποθέσει, πως είχε να κάνει μ' ένα άρχοντάκι.

Τα δώρα αυτά γινόντα, σε χροίμα, σε κα-σμήματα και σε διάματα. Ο Καλομανώλης τσέπωνε το χροίμα και πούλησε τα διάματα για δικό του φυσικά λογαριασμό. Όσο για τα κοσμήματα, αυτά τα έπαιρνε η Ύπατια και τα κρυβε σ' ένα κασελάκι. Η Άνναστασία, που ήλπιζε να γίνει βασίλισσα, φαινόταν πως έχε πιστέψει πραγματικά κι' απ' την πρώτη στιγμή μάλιστα ότι ήταν, προσωρινή για το άρξάνταστα περσιμένη του Θρόνου. Έξακολουθούσε να φορη' τα τραπεζά της κορέλια, και είχε πείση και τον έρωμένο της, ότι δεν έπρεπε να κάνει χρήση των δώρων του έρα, θά έμενε κοντά στον ηγελοπότη της. Κι' όση πάλι ο Ρωμαίος την έβλεπε να έγκαταλείπει το κατηλειό για να κατοικήση στο άρχοντάκι που θα της δώριζε, η Άνναστασία, χωρίς καλή και να καταλαβαίνει γιατί έπρεπε να έξακολουθή εκείνη την τρανιτισμένη ζωή, άρρω-τνε. Κι' έφερε πάντα ως δικαιολογία, πως ένα μεγάλο οικογενειακό μυστικό άπαιτούσε την παρουσία της στο κατηλειό, ως που να οθή το πλ ήρωμα το φ χόρο ο. Τότε θα μάθαινε κι' ο Ρωμαίος, κι' η Πόλις κι' η Οικονομική πύση, πως πραγματικά ήταν η τραπεζή εκείνη και πρόστιχη άρχοντιάρα. Και να που τέλος, ήρθε και το πλήρωμα του χρόνου, κι' έτσι ένα καλό πρωί, έστηνε η Βασιλειούσα τρέχοντας τα μάτια της με τα πετάκιστα κι' άράνταστα που δούξε ο κόσμος.

Όπως της άλλες φορές, έτσι και κείνο το βράδυ οι τρεις συνωμότες—δύο παλάρια κι' ένας σεβάσιμος γενοκρόνος—έχαν πείσει από κοοίς στο κατηλειό του Καλομανώλη. Απ' την φορά όμως δεν, ήταν μετεμεμμένοι σε χαμώλινες ή σε τραπεζιές ανθρωπίνες: του λαού. Κι' οι τρεις τους προσέσαν μαφούς ποδήρεις μανδύες, που το άνοιγμα τους άφανε όσόνσο να σπάνον—η ή στολές των παλαιών, που φρορούσαν τα παλάρια, και το ράσο, που το κροτούσε σφιγμένο στη μέση του σεβάσιμου γενοκρόνου μία πέσινη ζώνη μ' έναν άσημιο σταυρό για πόση.

Έχαν έρθει πολύ νωρίτερα από της άλλες φορές, πριν άκόμη γεύση το κατηλειό από πελάτες. Πέσαν στο ποσιμάζο κοοίς να τους πάρη είδηση άλλος από τον Καλομανώλη, άνέβηκαν μία στενή σκοτεινή σκλίση, που την είχαν άνέβη τόσες πολλές φορές, ώστε περιπατώντας άκόμη και στα τυφλά, να μην κάμουν θόρυβο. Πέσαν σε μία στενή θεο-σκότεινη κι' αυτή σκοτεινή, τόσο στενή που μόλις τους χωρούσε. Τα σανδάλια τα χροίμα της τρώγλης, ήταν, προφανώς τόσο λεπτά, ώστε άκούον οι τρεις κανονιγοφεμένους άκοκάθαρα το τί έλεγαν πίσω απ' το περίγραμμα δύο γυμναστές φωνές. Έξ άλλου, στο σκοτεινό το-χροίμα της τρώγλης φέγγονταν τρεις χαμαί-δες καμινέρες έτσι ώστε να μπορεί να παρακα-λυνθή έλεύθερα ένα μετά το τί γίνεται πίσω απ' το ποσιμάζο και μέσα στο πατάρι που η' αυτών άκρυβος τον λόγο ήταν έλθοντο.

Πασοκικό, σιγασμένο, καλβελμένο το έ-σπαστικό του παταριού που το φώριζε ένας κομψός πολυέλιος κορμασμένος απ' το χαμηλό ταβάνι, και δύο μαυράλινες στρες γωνίες. Ένα μικρό καλοδοιευμένο τραπέζι και δύο άναπαυτικές πολυθρόνες ήταν στη μέση, ενθ στην γωνία ένα πλατύ χαμηλό μιντερίο σκεπασμένο με πολύτιμες προδιές άπλωμένες πάνω από μια ποικιλία στρώμα. Σ' μάν άλλη γωνία ο Έσταυρωμένος και μικρός που μια μικρή καντήλα. Ούτε παράθυρο, ούτε καμ-μάν άλλη διάδοχο είχε το πατάρι, έξον από την μικρή στενή πορτίσα που έδινε σε μάν

Η ΜΕΣΣΑΛΙΝΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΠΑΡΤΟΤΥΠΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ω.

Άλλη μυστική σκιά. Κατά τα άλλα, όλα αυτά φαινότανε τόσο παλιά, ώστε έξο, από το σιγά-σιγά τους, κανείς δεν θα μπορούσε να υπο-ψαφή ότι ήταν, από σκοπού φτιαγμένα έτσι, σύμφωνα με τα σχέδια των συνωμοτών, που ο καθέας τους παρακολουθούσε κι' άλλς απ' τη χαρμάδα του το τί γινόντανε στο πατάρι μέσα.

Το περσιγότερο θέαμα που θα μπορούσε να φαντασθή κανείς! Μισόγυμνο, μάλιστα δεν το σκεπάζαν παραπάνο τα κορέλια που φορούσε, έπιόλητο, ξετραχηλισμένο, μάλιστα μ' όλα τα αυτά, το κορίτσι καθότανε μεγαλόπρεπα στη μάν απ' της δύο πολυθρόνες, σπασμένο προς το μέρος του Έσταυρωμένου και της καν-τρίας. Στα πόδια της μικρής, η γοητή, γυναι-στική μικρός σ' ένα μικρό κασελάκι, που τ' ά-κοντο κλειδα τον έφινε να σπρώχνουν τα να λαμποκοπούν στο φως του πολυελαίου, λογι-λογής-ζωδασίας, έπαιρνε ένα-ένα απ' τα κο-σμήματα εκείνα και στολίσε τη, μικρή.

Της φόρεσε στα μαντάκια και στα χείρα διαμάντια και περιθροσμένα μεγάλης αξίας, ένα πολυτιμο γορδάνι στον γυνό λαμό, έναν άπλο στηθόδεσμο με στραφερό περσίδα, που ξεχώριζε και συγκρατούσε τα μικρά κομμά στήθια, μια ζώνη πορφυρή που σπαθηροδο-λούσε παράξενη, η πόρη της πάνω απ' τα κο-ρέλια. Και τέλος, της φόρεσε γύρω απ' το πα-διάστρο μέτωπο ένα διάδημα μ' άμνητα πε-τρώα. Δώρα όλα αυτά του βασιλευδίστρας. Όλας εκείνης ο στολισμός είχε γίνει σιωπηλά, με ιερόσφιτη κατάνυξη. Άκόμα, όταν τελείωσε το περσιγο σέβασμα, η γοητή άνασπώθηκε, πήρε μέσα απ' το ίδιο κασελάκι ένα μικρό άρ-γυρό θημιαστήρι, έφωξε μέσα λιθαροτό, το ά-ναψε και κρατώντας το όλοένα στα χείρα της έαναγονάτισε λιθανίζοντας την μικρή! Κι' α-π' τη, όταν μεθυσμένη τώρα, μισόκλεινε τα μεγά-λα όμορφα μάτια της, άκούοντας την αγνή γεροντική φωνή που, σά νάτανε από έναν άγνωστο κόσμο, όλο και σιγασμωδούσε:

—Χαίρε η Αδούστα! Χαίρε η Κεχαρω-μένη!.. Η Δύναμις μετά Σού!.. Κι' όλοένα λιθάνει κι' όλοένα μουρούριζε. Ός τη, στιγμή που τραχιά, πρόστιχη και άδραση, η σωνή του κάπελα άνοσπρε π-σω απ' το πορτάκι που το κλωτούσε τώρα με της χοντρές άρβύλες του:

—Άγριε και πληνάζει η ώρα! —Καλά, καλά! Πήγαινε κι' άμωσέ μας ή-σους... του άπεκρίθηκε η γοητή σε όνο προ-σπατικό κι' όλη υποτακτικό όπως θα ήταν προσιμμένο να μιλη στον άρεντικό της. Ύ-παινος, ο Καλομανώλης δεν έπέμεινε. Κι' ά-κωσπρε το βαρύ του όημα που έανακατέβαι-νε τη μυστική σκλίση. Η γοητή τοποθέτη-σε κάτω το θημιαστήρι, κι' άρχισε με την ίδια πάντα εύλαβική και ιερόσφιτη σιωπή να ά-φωξη ένα-ένα τα κοσμήματα από το κορίτσι και να τα τοποθετή πάλι με τάξη μέσα στο κασελάκι. Έπειτα φρόντισε να το βάλει σε μία κρυψώνα, που είχε φαίνεται γίνει κι' αυτή έπίτηδες μέσα στο πατάρι.

Η αιώνια κωμωδία

Η στενή πορτίσα της σοφίτας υπεχώρησε και σά, να τον κληρονομήσει, σάν να μην ήθε-λε να τον πάρη μάτι, μπήκε το άμωστικό παλάρια: ο Ρωμαίος! Σεχνώντας καλά-καλά να κλειώση, έτσι που θα πήγαιναν χαμένες όλες εκείνης ή προφίλλειες, ο νέος με την φλόγα του πάθος που τον συνέπερνε όμνησε κι' άγκώλασε την μικρή που φαινόταν σάν νάφωζε άψησες ματιές απ' το παραθυρά-κι. Σκεπασμένος άκόμη με τον μακρό μανδύα του, ο Ρωμαίος άγκώλασε την νέα, και κώ-λινε τα φλογισμένα χείλη του στο κορσί-στρο στήμα, που της το ρουρούσε σάν τρελ-λός. Μά πως έφει πόσο θα κρατούσε το φιλ' απ' το, αν άρκυβος εκείνη την στιγμή δεν άνογονταν ένας περσιγός κορτός πίσω από το έξωλο τοίχωμα της σοφίτας.

Ο νέος ξεπετάχτηκε τρομαγμένος.

Τον τράβηξε ως την γωνία όπου ήτανε το χαμηλό μιντερίο, κατάκαμα. Κόλλησε πάνω του, τον άγκώλασε, τον βάσε σχεδόν να πέ-ση πάνω στα στρώματα:

Και με την πείρα της πολυέρας και της ξεσκωλισμένης, σφουγγούσε το κορμί της πά-νω στο δικό του το κορμί, πίες τον κόρφο της πάνω στο πλατύ άγορστικό στήρο, έσπρω-ξε πίσω το κεφάλι του, και περνώτας το γυ-μνό της μπράτσο πίσω στον λαμό του, πήρε τα χείλη του μέσα στα δικά της χείλη, τόσο που όταν έπειτα από στιγμές πολλές πήρε πάλι τέλος το φιλ' εκείνο, τα χείλη του άγορσού ήτανε μελαγιά απ' την άκαρμη κι' έτοιμα να σπάζουν αίμα.

—Νά σου δείξω εγώ... του έαναίσε εκεί-νη περισσότερο παγκυδίαρα παρά σοβαρά. Τον έαναγκάσισε, τον έαναπλήσε μ' ένα φιλ' που κράτησε όσο έπρεπε για να προκαλέση το σπαστικό κορσίστρο στήμα την άγωνία του πόθου στον ξετραχλισμένο έραστή. Κι' έ-πειτα, το ένα κατόπι απ' τ' άλλο, όρρωχ' πάλι τα φιλά σ' όλο το πρόσωπο, χίλια μαζί και που κρατούσαν τόσο, όσο είχε κρατήσει το καθένα απ' τα πόδια. «Υστερα απ' το πρό-σωπο ο λαμός, τα μηλίγγια, τ' αυτά και πάλι τα χείλη...» Ός που τρελλό πα τ' άγόρι και θεμεμένο, γλίστρωσε το ένα τον χείρι απ' τη, άγκώλασε, και της έσπασε άπώματα τον κόρφο. Τα δύο λειψά κι' άρόστα, κομμά και μικροκαμινέα σπνήσκα που άναπθήσαν, ά-ποτρέλλαναν τ' άγόρι που κώλησε τα πυρά και λαμιαρά του χείλη πάνω τους.

—Πονό!.. άναστέναζε η κόρη, κι' άνασπ-κώθηκε άπώματα για να έαναπείη πάλι άκό-μη πιο βολέτα.

Με μάν άλλη άπότομη χειρονομία ο Ρω-μαίος της έέσπρε το λιμάτι, έτσι που αν ση-κωνότανε αυτή, θα παρουσίαζε γυμνή τ' άπό-κρυφα θέληρά της. Μά όλη μόνο δεν ση-κώθηκε, άλλα, βάδοντας όλη της την δύναμη, άπόσπρωξε τον έραστή της έτσι που να τον οίξη πίσω.

—Όχι! Μή! Δεν κάνει!.. Δεν πρέπει...

Μία δεύτερη άπόπειρα του καμινέμένου νέου, είχε πάλι την ίδια τύχη. Τώρα μάλιστα, δεν άφανε το παλλμάρι ούτε να την πλησιάση καν.

—Μή! Όχι! Δεν πρέπει...

Γιατί; οφίτησε, όσο συγκρα-τιμένα και ήρεμα μπορούσε ο νέος, στην κατάσταση που βρι-σκότανε.

—Γιατί;

Ήταν τόσος καιρός, τώρα, που την πούσπε τρελά, που την ήθελε. Κι' ως τόσο αυτή, πάντα:

—Όχι! δε, πρέπει...

Για δός μου το μανδύ σου να σκεπάζω.

Το έλεε ήρεμα, με άπό-ομη ψυχρότητα η μικρή. Κι' όταν κορματικά έαίνος έαναπώθηκε το, έπαιη μέσα του, και έκαμινε αυτό που του έπρεπε το κορσί, δίχως να έμνησκη περσιγότερο, ή νέα εύλαβική στον μανδύ, σπρώχθηκε ήσυχά-ήσυχά, πληότα-σε το ήρωα τραπέζι όπου βρι-σκότανε η στήμα του κορσί με δυο ποτήρια κέρας μόνη της και πρόσφερε στον έραστή της.

—Είς εγός και πόθος! —Αμην! Τρομαγμένος.

Κι' όταν άδειωσε εκείνος το ποτήρι του, έ-τα, πήρε με το γυνό της χείρι ένα ροδί απ' την φροσάρα ή νέα έέπινε τόσας με την γροθιά του και της άναπρόσφερε.

Την στιγμή ίσως απ' αυτή, άπαγοίτοι χτυ-ποι άκούστηκαν στην πορτίσα. Τρομαγμένοι κι' οι δύο τους, πετάχτησαν. Τ' άπό έπιασε πάλι το σπαθί του. Και το κορίτσι, τολμή-κε άκόμη πιο πολύ μανδύ που σκεπάζε την γύμνια του.

Βίαιοι, όρρωχό, οι κόρτα έξαλουνοθη-σαν έτσι που σε λίγο άκόμη να ύποχουσε η μικρή έλπιη πότα της σοφίτας. Ο νέος προχώρησε και έώρε το μαντάκι με το έρ-φί του χείρι, ενώ το δεξί, το είχε πάντα στην λαβή του έλατος.

(Η συνέχεια εις το προσέχεις)

Στα πόδια της μικρής η γοητή, γονατίζοντας, ένα κασελάκι.

—Και πως με έσπρε; οφίτησε κάτως ζογ-ρά ο νέος, πετώντας εκεί κάτω τον μανδύ του.

—Μά τί έχεις λοιπόν σιμωτά... άπορού-σε η κόρη. Τρομαγμένος με το τίποτα.

—Πώς σοι φάνηκε πως τρώαξα, καλή μου... οφίτησε πάλι τ' άγόρι με έτοιμο ύφος που έπεβεβαίονε άκόμη παραπάνο την άγρη-σία του.

—Εκείνη έκαμινε πως δεν άκούσε: —Τό έσπρε πως είσαι τόσο ώς έξο, κι' άκόμα δεν με φίλησες... παραπονήθηκε με νάκι.

Ο Ρωμαίος την άγκώλασε και πάλι, έα-ναρχινώντας τα φιλά.

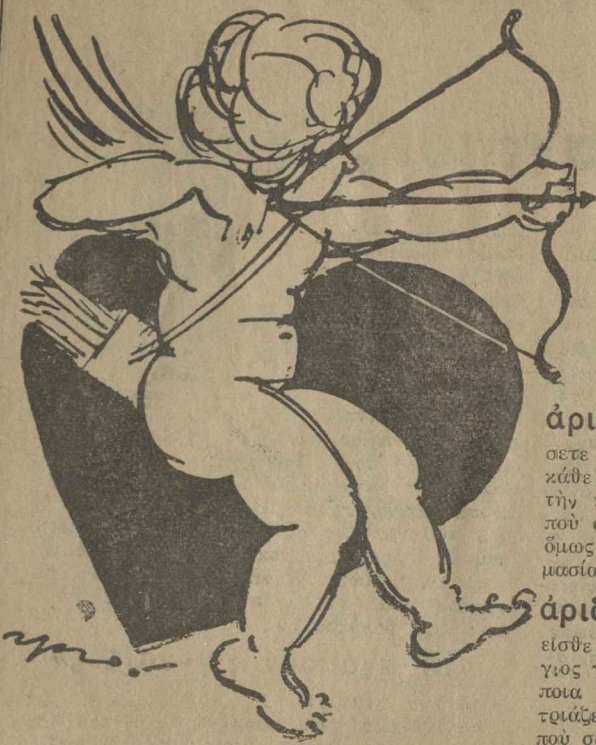
—Στάσου λοιπόν! τον άπόσπρωξε εκείνη ά-νύαφα όχι πάλι τώρα τρομαγμένη, άλλα με χάρη και με γέλια.

—Τί θές άκόμη;

—Κρυφίσανε η μύες μας!... έκαρδίστα-νε αυτή.

Πραγματικά, ήτανε τέτοια η άγρηγία του άγορσού, ώστε η κινήσεις του φαινόταν άκό-μη πιο άδέξιες.

—Έλα εδώ! Έλα να σου δείξω εγώ...

Δείτε να με

'Απαντήσεις για τα κορίτσια

άριθ.123 Θα μπορούσατε ασφαλώς κι από έναν καλόν άνδρα να πλάσετε ένα, καλόν σύζυγο, όπως ξέρετε από κάθε πράγμα να δείχνετε και να μορφώνετε την καλήν του όψη. Εισθε από της γυναίκες που αρκούνται πάντα σ' ό,τι υπάρχει. Πάρτε όμως έναν άντρα που να μη δίνει και τόση σημασία στα ελαττωματά σας.

άριθ.124 'Ο γάμος σας δεν θα καταλήξει ίσως σε διαζύγιο, γιατί θα εισθε της γνώμης τότε πως και ένας καινούργιος γάμος θα κατέληγε στα ίδια. Έχετε κάποια δόση φιλοσοφίας, που σας κάνει να μετριάζετε όσο το δυνατόν, τα λάθη σας αλλά που σας προτρέπει άσυνυστητα να κάνετε τόσα πολλά. Προσέξτε στην εκλογή του άνδρός σας και μην συμπληρώσετε έναν που σας κάνει πολλές κολακείες. Πιστεύετε πρώτα αν ταυτίζονται οι όρεξεις σας κι η σκέψις σας.

άριθ.125 Έχετε πολλή ενεργητικότητα και μεγάλη θέληση. Έχετε όμως τέτοια εύχρηστα, που πολύ λίγοι αντιλαμβάνονται, πως πάντα έσείς διευθύνετε πολλά πράγματα. Μπορείτε από πολύ μέτρο υλικό να φτιάσετε έναν θαυμάσιο σύζυγο, γιατί γενικά μπορείτε τα πάντα. Αν έσως σας θα είναι ήσυχη και πολύ εύτυχης αν ο άντρας σας έχει κάποια άτομικότητα.

άριθ.134 Βλέπετε την εύτυχια, σχεδόν στην "Υψηλή Μία καλή παραιοσύνη και ένα ανοικτό σπίτι σας άρδουν καλύτερα από μια ευγενική ψυχή κι έναν όμορφο λόγο. Δυστυχώς δεν θα έχετε την τύχη να πέσετε απάνω σε Κροίσους. Θα αναλάβετε όμως πάντα να διορθώνετε κάθε σας λάθος. Είμαστε μια πολυσύνθετη γυναίκα και ο άντρας σας πάντα θα έχει το φρόνιμο για σας.

άριθ.135 'Ο γάμος σας θα είναι ίσως απ' τους καλύτερους παρ' όλο που οι γνωστοί σας θα προσηγάμουν το αντίθετο. 'Αν πάρετε έναν άνδρα που προσέχει περισσότερο την ευγένεια και το καλό του παραιοσύνη, παρά της επιπονησίας του υποθέσεις, θα έχετε πολύ καλά μαζί του. Γυρεύετε τον και θα τον βρείτε γρήγορα.

άριθ.145 Χάζεψτε το συζυγικό σας σπίτι και τα όνειρά σας όσα στην άμμο, αλλά σε σταθερή γη. Κατορθώστε όμως στη ζωή σας να συμπεριφερθείτε αυταρχικά και με άρκετη προσωπική αυθάδεια της περισσότερης φροσύνης. Πολλές γυναίκες παντρεύονται έντελως αντίθετους άνδρες. Προβείτε και σε σας το ίδιο να συμβεί, αφού το περσμα σας δεν θα υποχωρήσει έτσι στο πόσα λεπτά χρειάζεστε να δράση το γάμο...

άρ. 234 Ζητείτε πάρα πολλά πράγματα, από τον σύζυγό σας: Ρούχα, καπέλα, τουαλέτες, ταξίδια, διαμάντια και χίλια άλλα όμορφα πράγματα. 'Ακόμα θέλετε να σας προσέχει πολύ και να σας αγκαλιάζει, να σας φιλάει και να κάνει σεξ με τα ίδια για ό,τι θα επιθυμούσατε εκείνος; Βάλτε πολύ νερό στο κρασί σας και μη περιμένετε από τον καλόν άνδρα σας να σας κάνει ό,τι θέλετε, αφού κι αυτός κάποτε πρέπει να έχει μια γνώμη κι ίσως πιο λογική κι από την δική σας...

άρ. 235 'Όταν σας φύγουν όλες αυτές οι μοντέρνες ιδέες της κοτακωμένης από παντός να είναι το αντικείμενο της προσοχής των άλλων, θα γίνετε εύτυχης με κάθε άνδρα, και πολύ καλή σύζυγος μάλιστα. Το λάθος σας είναι πως σας τραβάει εύκολα ένας που έχετε να σαλπάρει κοιμημένη και να σας αφιγγήσει στο χορό. Βοήθε έναν άνθρωπο σοβαρό, που θα λέει λιγότερα απ' όσα θα διαβάζετε στα μάτια του, διαλέξτε όλες τις μενοειδείς σας κι έσεις... 'Η εύτυχία σας δεν θάνα μακρύνει.

άρ. 245 Έχετε πολύ στρατηγικό πνεύμα. Έχετε λογική και σεμνότητα. Μπορείτε λοιπόν μόνη σας να δώσετε τον άνδρα που θα γίνει ο σύντροφος της ζωής σας. Σκεφθείτε ήσυχα κι προσηγάμει κάποιον έγκαιρα σύντροφο, προσθέστε σ' αυτό ρομαντισμό και άρετο έρωτα — κι τότε θα συγκεντρώσει όλα αυτά, χωρίς να πηξε κανενός τί ζητάτε!

άρ. 345 Σας παρακαλούμε οι σχετικές σας κάθε επιθυμία. Αυτό είναι κακό! Σκεφθείτε πως αν επιπλέον το ίδιο και από τον σύζυγό σας, ή καταστροφή σας θα είναι αναπόφευκτη στο τέλος του γάμου σας. Πολύ λίγοι νέοι είναι σε θέση να ικανοποιήσουν κάθε επιθυμία μιας καλομαθημένης κοπέλλας. Έχετε όμως άριστη λογική, κι έτσι δεν θα βλέπετε τα κίνημα διαν' ο άνδρας σας σας αφορμή ένα άκαρδο νέο καπέλλο ή μια βραδυνη τουαλέτα.

άρ. 1234 Σας άρδουν να σας περιγυρίζουν όμορφα πράγματα, κι και δεν σας πειράζει πολύ όταν δεν είμαστε σε θέση να τα άποκηρύξετε. Πολλές φορές την παθαίνετε γιατί δεν αγοράζετε πάντα με προσοχή και προβλεπτικότητα. Γι' αυτό πάρετε για σύζυγο έναν νέο για τον οποίον κι οι άντρες και η γυναίκες να λένε καλό. 'Αν μπορείτε να παντρευτείτε κανέναν που και τί έδωκε να τον άκούει να σας συμπαθεί, ακόμα καλύτερα! Θα είσαστε για έναν φτωχό άντρα με άρετο καλή γυναίκα, αλλά θα προτιμάτε σε βέβαια κάποιον που θα σας πείσωνε να κτιν' σε διακεκριμένη θέση στα... δημόσια θέατρα...

άρ. 1235 Είσαστε έξαφρακτικά καλή ψυχή, και ο γένος που θα πάρετε θα είναι πολύ ευτυχισμένος. Το μόνο που πρέπει να προσέξετε, είναι ότι πρέπει να μην κι αν' ο γένος σας να είναι καλός και να είναι καλός κι ο γένος σας. 'Ο γάμος σας θα είναι εύτυχης, γιατί έσως θα παραβλέψετε ό,τι κι αν παραιοσύνη την καλή σας ψυχή.

άρ. 1245 'Εσείς θα τα περάσετε καλά όταν ο άντρας σας σας άρεσει όλα όσα ζητάτε. Γι' αυτό πρέπει να είναι εύπορος. Θα σας άρεσει πολύ το νοικοκυριό, και θ' αγαπάτε πάντα τον άνδρα σας. Μην επιμένετε σε προλήψεις και στην άποψη σας. Αν το θα δυσαρεστούνε συχνά τον άνδρα σας.

άρ. 1345 Θα παντρευτείτε νέα, γιατί δεν είσαστε από εκείνες που περιμένουν να τους πείσει ο άγγελος από τον ουρανό. 'Ενδ' αφέρεσθε περισσότερο για το πρακτικό μέρος του συζύγου σας παρά για τις ρομαντικές του σκέψεις. Δεν είσαστε η κατ'εξοχή γυναίκα για ένα διανοούμενο, ένα συγγραφέα ή ένα πολιτικό αλλά ούτε και να σκεφθείτε να πάρετε κι ένα τέτοιο. 'Η κοινή λογική σας δεν σας επιτρέπει ταξίδια στα σύννεφα, και έτσι πολλές φορές σας απαλλάσσει από άγριο κατακαύσιμα στην σκληρή πραγματικότητα.

άρ. 2345 Να βρείτε έναν άνθρωπο που κατά τα φαινόμενα πρέπει να είναι προοδευτική στη ζωή του, γιατί σας άρδουν πολύ τα χρήματα και η δόξες. 'Η καλύτερη μέθοδος για να τον βρείτε είναι να εξοικειωθείτε με τα δένδρα που γνωρίζετε και επιτυγχάνουν σ' ό,τι ανέλθαν να εκπέσουν.

άρ. 12345 'Αντίκετε σ' αυτές που σχεδόν πάντοτε πρέρνουν το σωστό. Θα είσαστε μια ιδεώδης σύντροφος για ένα πολύ καλό πνεύμα. Αυτό όμως είναι επικίνδυνο, γιατί ίσως τότε δεν θα βρείτε κανέναν.

Δείτε να με

'Ερωτήσεις για νέους

1η ΟΜΑΣ

- A: Πιστεύετε πως μπορείτε να κερδίσετε πολλά χρήματα;
B: Διαβάζετε περιοδικά και εφημερίδες της ειδικότητός σας, ή της επιότημης σας;
Γ: Θα αναλαμβάνετε μια βαρειά δουλειά για να καλλιεργήσετε τον μισθό σας;
Δ: Πηγαίνετε πρώι στο γραφείο σας;
Ε: Κερδίζετε πολλά για έναν άνθρωπο της ηλικίας σας;
Ζ: Είσθε βέβαιος πως δεν υπάρχει κίνδυνος να σας παύσουν απ' τη δουλειά σας;
Η: Έχετε ήδη καταρτίσει εμπορικά σχέδια για τα ερχόμενα πέντε χρόνια της ζωής σας;

3η ΟΜΑΣ

- A: Ζητε δυσάρεστα μονάχους σας;
B: Είσθε της γνώμης πως — κατά γενικήν κανόνα — ένας άντρας μπορεί να γίνει άκαμωτος της ζωής;
Γ: Είσθε έτοιμος να έχετε μια πολύτεκνη οικογένεια αν είχατε και τα μέσα να την συντηρήσετε;
Δ: Αφίνετε εύχαρις της ως φιλικής;
Ε: Συμπαύετε της γάτες;
Ζ: Θα σας εύχαριστούσε περισσότερο να έχετε ένα παιδί παρά μια βάρκα;
Η: Νομίζετε πως η Προτοχρονιά έχει την ίδια σημασία για τους μικρούς όπως και για τους μεγάλους;

'Απαντήσεις για νέους

'Οδηγία

Στην σελίδα αυτή δημοσιεύουμε τις ομάδες των ερωτήσεων για νέους, και την αρχή των σχετικών απαντήσεων. Οι νέοι μας θα βρουν τον μαγικό αριθμό της τύχης τους, και τον ίδιο τρόπο που αναφέρουμε στην έναντι σελίδα δια τα κορίτσια, προσέγγοντας μόνον να απαντήσουν αποκλειστικά στις ομάδες των ερωτήσεων για τους νέους. 'Η υπόλοιπες απαντήσεις για τους νέους θα δημοσιευθούν στο προσεχές.

άρ. 12345 Μπορεί να πη κανείς πως δεν κάνετε καμιά σκέψη, ούτε και όνειρα για την μέλλουσα ζωή σας. Λέτε απλώς: «Μαζί μου μέρα θα παντρευτώ — αλλά για την ώρα όμως όχι!» Γενικά δεν σας ενδιαφέρει τίποτα. 'Η εργασία δεν σας λείπει, αλλά προτιμάτε να είστε καλός άνθρωπος, και να μην κερδίζετε πολλά χρήματα. 'Αν όμως θέλετε να είστε καλός άνθρωπος, τότε πρέπει να είστε καλός άνθρωπος, και να μην κερδίζετε πολλά χρήματα. 'Αν όμως θέλετε να είστε καλός άνθρωπος, τότε πρέπει να είστε καλός άνθρωπος, και να μην κερδίζετε πολλά χρήματα.

άρ. 1 'Η γυναίκες σας ενδιαφέρουν πολύ περισσότερο απ' ό,τι κι αν είσαστε. 'Ανθρωποι όμως σαν κι σας είναι καλύτερο να μείνουν άπαντρες, αν και πάντα παντρεύονται για να το μετανοήσουν σε λίγο. Συχνά ξαναπαντρεύονται — και κάθε φορά πέ-

2α ΟΜΑΣ

- A: Θα ζητούσατε από μια γυναίκα την συμβουλή της;
B: Σας άρδουν η μοντέρνες γυναίκες;
Γ: Νομίζετε πως μια γυναίκα μπορεί να είναι τόσο καλή λατρός όσο ένας άντρας;
Δ: Νομίζετε πως πρέπει να επιτρέπεται στις γυναίκες να μπαίνουν στα καπνιστήρια (θεάτρων, σιδηροδρομικών κτλ.);
Ε: Προτιμάτε να περάσετε ένα βράδυ με συντροφιά από γυναίκες παρά με άντρες;
Ζ: Μπορεί μια γυναίκα να κρατήσει την φίλια όσο ένας άντρας;
Η: Νομίζετε έναν παντρεμένο εύτυχτερον παρά έναν άπαντρετο;

5η ΟΜΑΣ

- A: Είσθε ευχαριστημένος αν μένετε σιωπηλός κατά το πρέρνυμα;
B: Είσθε συχνά ένθουσιώδης μέχρις επτά ουρανών ή άπορητευμένος μέχρι θανάτου;
Γ: Μπορεί ένα μικρό δυάρεστο επείσοδιο να σας επηρεάσει για ολόκληρη την ημέρα;
Δ: Σκέπτεσθε επί πολύ τα λάθη που κάμνατε;
Ε: Είσθε ευαίσθητος στο να σας εκτιμούν μέτρα οι άλλοι;
Ζ: Έχετε πάντοτε όπ' όψιν σας ότι μπορεί να σας συμβεί και κάτι πάρα πολύ άσχημο;
Η: Πικράθηκε η ζωή σας από άδικίες;

"Ενα νέο ψυχολογικό ωροσκόπιο με διάφορες ερωτήσεις για έρωτευμένους, άρραβωνιασμένους, εύχαρις, παράξενους, αλλά ακόμη ΑΝΥΠΑΝΤΡΟΥΣ... νέες και νέους!

4η ΟΜΑΣ

- A: Είσθε υπέρ της τηρήσεως όλων των τύπων ενός θερησκευτικού γάμου;
B: Έχει το δικαίωμα ένας άντρας να απαιτήσει να εγκαταλείψει μια γυναίκα την θέσι της ύστερα από τον γάμο της;
Γ: Είσθε υπέρ της θανατικής εκτέλεσης;
Δ: Πρέπει να πανθή άμεσως μια δαντελογράφος εάν φερθή άναίδως;
Ε: Πρέπει μια γυναίκα πείν κόψη τα μαλλιά της να ερωτήσει τον άντρα της;
Ζ: Θα απαιτούσατε από παιδιά άμεσων ύπακοής;
Η: Σας άπασεί η μοντέρνα συνήθεια του να βγαίνουν η γυναίκες μόνες τους και χωρίς συνοδό;

άρ. 4 Λήν παντρευτείτε! 'Αλλά φρονίσε, θα παντρευτείτε... Καλά διαλέξετε λοιπόν μια γυναίκα που να σας άρδουν να κάνετε κανένα γύρο με τους φίλους σας, και να την παρακολουθεί έξωθεν το γάμο της. Αυτό είναι μεγάλη επιτυχία: να είναι η γυναίκα σας άφορητη στο σπίτι της και στα παιδικά της. Τότε μονάχα θα είσθε εύτυχης. Γιατί είναι βέβαιον πως από όλο που δεν σας είναι δυάρεστες η γυναίκες, συχνά σας χτυπούν στα νεύρα!

άρ. 5 Δεν είσθε σαν την μεγάλη μάνα, ίσως γιατί έχετε προσπαθήσει να είσθε καλός άνθρωπος. 'Αν όμως θέλετε να είσθε καλός άνθρωπος, τότε πρέπει να είσθε καλός άνθρωπος, και να μην κερδίζετε πολλά χρήματα. 'Αν όμως θέλετε να είσθε καλός άνθρωπος, τότε πρέπει να είσθε καλός άνθρωπος, και να μην κερδίζετε πολλά χρήματα.

άρ. 12 Είσθε ένας εύχαριστος και ευτυχής άνθρωπος. Γι' αυτό, τον λόγο θέλω να παντρευτείτε όχι και τόσο πολύ νέα κοπέλα, που να μην πειράζεται αν τη γλυκιάτε, που να μην κερδίζετε πολλά χρήματα, αλλά να είναι καλός άνθρωπος, και να μην κερδίζετε πολλά χρήματα. 'Αν όμως θέλετε να είσθε καλός άνθρωπος, τότε πρέπει να είσθε καλός άνθρωπος, και να μην κερδίζετε πολλά χρήματα.

Πιέρ Μπενουά

Αυτόν τον τελευταίο καιρό πάλι ο Πιέρ Μπενουά είναι στην Γαλλία, ο άνθρωπος της ημέρας. Σε ηλικία σαράντα πέντε ετών, και με φιλολογική ερασιμότητα δέκαετη, εξελέγη μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας, και η υποδοχή του στο άνωτατο αυτό πνευματικό ίδρυμα της Γαλλίας γίνθηκε από ενός μόλις μηνός.

Η σταδιοδρομία του Πιέρ Μπενουά στάθηκε πραγματικά περίεργη. Σήμερα έχει κατορθώσει να είναι ο συγγραφέας που διαβάζεται το μεγαλύτερο αναγνωστικό κοινό, κι οι πάμπολλοι θαυμαστές του ανήκουν σε όλους τους λαούς. Η έκδοσης ενός νέου έργου του Μπενουά αποτελεί γεγονός παγκοσμίου ενδιαφέροντος...

Κάτοχος της αρχιτεκτονικής του ρομάντρου σε βαθμόν άπιστο, έρεει να δίνει στα δημοφιλήματά του της πινελιάς εκείνες που χωρίς να θαρύνουν ένα έργο, κάνουν το προστό μόνο στους ολίγους, του προσδίδουν όλα τα γαρίσματα του αληθινού έργου τέχνης. Την περιγραφή του την διακινεί μια ζωηρότης εκφράσεως, ένας φραστικός πλούτος, που θυμίζουν την μαεστρία του Φορντάντ. Από άλλη μεριά, έρεει τόσο καλά να συμπλέει το φανταστικό στοιχείο με το πραγματικό, ώστε ο αναγνώστης να παρασύρεται στο βασίλειο των ονείρων χωρίς να μπορεί καλά-καλά να ξεδιανύει το αν ζή αυτός την ζωή των ήρώων του μυθιστορήματος, ή αν οι ήρωες αυτοί δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα καθρέπτισμα, του ίδιου του εγώ. Πολλές φορές το γεγονός ότι απευθύνεται σ' ένα κοινό, πολύ πλατύ κάνει τον Μπενουά να προσβίνει σε υποχωρήσεις που είναι εις βάρος του. Ποτέ όμως δεν παρασύρεται απ' αυτή την άποψη, και γι'αυτήν τα θέματά του με τον λογικό ρυθμό. Άλλο ζήτημα αν τα θέματα αυτά, κατά κανόνα αθανάτοδοξα, δεν μπορούν πάντοτε να συμπειληθούν στο αυστηρό πεδίο της τέχνης. Χρειάζεται όμως μεγάλη ικανότητα για να μην καταρτήσουν θέματα επιφυλλίδων. Αυτήν ακριβώς την ικανότητα έχει ο Πιέρ Μπενουά, και σ' αυτήν στηρίζει την επιτυχία του.

Ο Πιέρ Μπενουά γεννήθηκε στα 1886, ο πατέρας του, αξιωματικός της επιμελητείας, ήταν ένα πνεύμα ανήσυχο, που δεν μπορούσε να κουβί της γνώσης του, για τους ανώτερους του. Αποτέλεσμα αυτής της νοσηρίας ήταν ότι κάθε τόσο τον υπέβαταν, κι' έτσι ο μικρός Πιέρ έζησε τα παιδικά του χρόνια στής διάφορες απόμεσες φρουρές. Φοίτησε στο γυμνάσιο του Άλγερίου, κι' ύστερα πήγε για ανώτερες σπουδές, στο Παρίσι. Αυτού δεν έκανε και σπουδαία πράγματα. Στο τέλος βόηκε μια ψυχρή βροχίδα δημοσίου υπαλλήλου, κι' άρχισε μια ζωή ήρεμη, που την διέκοπταν μόνο μερικά φάσεις για να περνά ή ώρα. Στα 1914 έγραψε το πρώτο του βιβλίο, μια συλλογή ποιημάτων, την «Διαδουμένη», που πέρασε έντελως απαρατήρητη. Μεσολάβησε ο πόλεμος κι' ο Μπενουά βρέθηκε απασχολημένος σε πράγματα σοβαρότερα από το να γράφει κομψούς λυρικούς στίχους. Το πρώτο του μυθιστόρημα, το «Καμινέκ» που κυκλοφόρησε στα 1918 διαβάστηκε ακριβώς, κι' ο άγνωστος ποιητής άρχισε να προσέγγεται. Την άλλη χρονιά, η έκδοσης της περυσίμου «Ατλαντίδα» τον επέβαλε. Το βιβλίο αυτό γνώρισε μια τεραστιά επιτυχία, ύμνια της οποίας είχαν κορό να δοούν τα γαλλικά γράμματα. Συγχρόνως με την δαδουσή του από την Γαλλική Ακαδημία ως το καλύτερο μυθιστό-

ρημα του έτους, ήλθε ένα σκάνδαλο να συμπληρώσει τον θρίαμβο: τον κατηγορήσαν ότι στο βιβλίο του αυτό (το οποίο έχει γυρισθεί ως φιλμ στα 1924 και που η καινούργια του έκδοσης έκδοσης, με την Μοίχες Χέλυ, πρόκειται να προσβληθεί σε λίγο και εδώ) είχε αντιγράψει και κατακλέψει κατά τρόπον άναδη το περίφημο μυθιστόρημα «Αλτή» του Άγγλου Ράιντερ Χάγγαρντ. Η διαφήμισης που προσέκλεσε ή κατηγορία αυτή υπήρξε ανέλπιστη: σε διάστημα δύο ετών ή «Ατλαντίς» πούλησε τριακόσιες χιλιάδες αντίτυπα!

Στη 1920 έγραψε μιά ακόμα συλλογή ποιημάτων, της «Ικέτιδες», κι' ύστερα έπεδθη πια αποκλειστικά στο μυθιστόρημα. Πήγαινε και ζητούσε τα θέματά του στα ήθη και έθιμα των πιο περιέργων τόπων: έτσι το «Για τον γόν Κρόλον» λαμβάνει χώραν στην Ισπανία, ή «Αλμυρά λίμνη» στην περίεργη έκρηξη αίσθησης των Μορμών της βορείου Αμερικής, όπου επιτρέπε-

Πιέρ Μπενουά

ται ή πολυγαμία, ή «Πυροδέσποινα» του Λιδάου» στη σκλαβιά με κέδρους δου- της Σουρίας, ο «Αόριος των Γιγάντων» στην επαναστατημένη Ιουανδία. Μ' αυτό ειδικώς το μυθιστόρημα συνδέεται και μια χαριτωμένη περιπέτεια που δείχνει το εύτοπλο πνεύμα του Μπενουά.

Την εποχή που βγήκε ο «Αόριος» των Γιγάντων, ο Μπενουά έτυχε να εξαφανισθεί μιά ολόκληρη εβδομάδα, κοιμημένος σε μιά απόμειρη γωνιά με μια νεαρή θνητα- στοία του την οποία είχε κατακτήσει. Μά οι γνωστοί του ανησύχησαν κι' έτσι ο άνθρωπος αναγκάστηκε να φτιάξει ένα δόλο, και να περπατήσει για να δικαιολογήσει την εξαφάνισή του: ότι δέχεν οι Ιουανδοί επαναστάτες, οι οποίοι Σι ν' α'ίνε, έκοινη την δαδουσή του, στο τελευταίο βιβλίο του, τον είχαν... άπληχτοι, κι' ότι με γί- λια θάσανα κατόρθωσε να γλυτώσει από τα νόμια τους!

Το νόστιμο είναι ότι μια σιλενάδα, του πίστεψε όλην αυτήν την ιστορία και έθεω- ρησε καλό να την πη, με κάθε ανιστότητα, σε μια-δού γυνωστές της. Σε λίγο όλο το Παρίσι βούζε για τον κίνδυνο που είχε διατρέξει ο έκλεκτος μυθιστοριογράφος, ή έρμεσιδες διαμαρτυρούσαν για την ανήκου- στη προσβολή, κι' ή Κυβέρνησις έτοιμαζό- ταν να κάνει έντονο διάβημα μέσω του εν

Λονδίνω πρεσβευτού της! Το αποτέλεσμα όλης αυτής της φασαρίας υπήρξε ότι ο Μπενουά αναγκάστηκε να παραιτηθεί από την θέση που κατείχε στο Ίνστιτούτο της Παιδείας.

Λανσασμένος πια όπως ήταν, προ- ρούσε από επιτυχία σε επιτυχία. Κάθε του καινούργιο βιβλίο διαβάστηκε κι' ισχυρί- ζετο. Έτσι σε διάστημα έξι ετών έδωσε ή «Δεσποινίδα ντε λα Φερτέ», την «Αίλη», ή «Ερραμαγκόν», Ση-δ διάστημα αυτό είχε σπεί- σαν έναν καυγά τρικούδεο με τον ή- θυμο κριτικό του «Χρόνον», τον μακαρίτη Πωλ Σουνταί. Ο εύλογος αυτός έμ- θεωρήσει καλό να κάνει, την εποχή που ο Μπενουά ντεμπουτάρει, την σπουδαία πα- ρατήρηση ότι ο Μπενουά έδινε κατά κα- νόνα στή ηρωίδες του όνταμα που ν' α- ρχίζουν μ' ένα Α. Αυτό ήταν! Μόνο κι' μόνο γι' να κάνει τον Σουνταί να έλθει- ται, ο Μπενουά σ' έλες της κατοπινής η- ρωίδες διάλεγε όνταμα που ν' αρχίζουν με το Α έκείνο που προκάλεσε την παρατή- ρηση του κριτικού! Και γνωρίζοντας άκμα ότι ο Σουνταί έτρεψε έναν θαυμαστό απο- κρίστο, για τον Γαμδέττα, ο άθεός της Μπενουά βόηκε, σε κάθε του βιβλίο, την ευκαιρία να ρίχνει ένα πείραγμα πού, τη μνήμη του άθελου πολιτικού! Τι σίση τώρα μπορούσε να έχη ένα μυθιστόρημα που γινόταν στην Αυστραλία, σαν το «Ερρα- μαγκόν» με τον Γαμδέττα, ένας θεός κι' ή ψυχή του Μπενουά τ' έρεει! Άλλη πάλι φορά, έχοντας υπ' όψη ότι ο θανάσιμος του έγβρο, παινεβόταν ότι ήξευρε απ' έξω 20.000 στίχους του Βίκτωρος Ούγγου, κήρυξε κάτω κι' έμιασε 40.000 αυτός, μόνο κι' μόν γι' να στερούση τον Σουνταί από την ευκαιρία να λέγει ότι είναι ο άνθρωπος που γνωρίζει απ' έξω τους περισσότερους στίχους του Ούγγου στην Γαλλία!

Όπως και να είναι, μετά τη δημοσίευ- ση του «Αόριος» του Σουσαράκ, και του «Πορταίνος Νησιού», ο Μπενουά άρχισε να παίρνει μορφή συγγραφέως καθιερωμένου, κλασσικού, γέμου με μια λέξη. Οι νέα του έβελαν. Η «Επιθεώρηση» των δυό κόσμων, το έντονο αυτό της Γαλλικής δημοκρατικής ρώσεως, που άνοιξε της στήλης της, δεν του έμεινε πη να κάνει παρά το τελευταίο όβμα στην έραρχία των Γαλλικών γρα- μάτων: υπέβαλεν αίτησι στην Γαλλικήν Ακαδημία, όπου και εξελέγη πανηγυρικώς εις αντικατάστασι του θανατικού συγγρα- φέως Ζωζ' ντε Πορτορί. Την ημέρα της υποδοχής του, όλο το Παρίσι συνεκιντήθη στην μεγάλη αίσθηση της Ακαδημίας για ν' άκούσει τον Πιέρ Μπενουά να πλέει το εγκώμιο του προκατόχου του. Οι λίγοι όμως θαυμαστές του που προτίμησαν να τον πα- ρακολουθήσουν από το ραδιόφωνο, άπληχ- σαν το σπάνιο γλέντι ν' άκούσουν τον Μπενουά, που δέν είχε πάση γαμπάρι ότι υπή- ρχε ένας άδίστακτος ραδιοφωνικός δεικτής εκεί κοντά, να μουρμουρίζει, πωιν από τις έπαισιμες ακαδημαϊκές φράσεις, ή παλα- κώτα πεζότατα λόγια: «Μωρέ κούνη που σπύ την έχη ο Ντουίχι (ο ισόδοος γενικός γραμματέας της Ακαδημίας)... ατάρες είναι αυτές, για σιγά-σιγά...» Τι γυρεύω έγω σε τούτο τον βρωμώτοπο;»

Ο καυμένος ο Σουνταί πρέπει να είνε έ- χαριστοφάνης που πέθανε: λες ότι ο Μπενουά δέν δέχθηκε να υπή στην Ακαδημία παρά μόνο και μόνο γιατί το όνομα της κα- νονικής του αυτής ηρωίδας αρχίζει από ένα Α...

Γύρω από τα πανάρχαια έθιμα Γιατί δίδομε δώρα τήν Πρωτοχρονιά ;

Πώς επεκράτησεν αυτή ή συνήθεια. — Έγκαινια- στής του έθιμου, ο Άγιος Βασίλειος. — Η πείνα των πτωχών και οι θησαυροί των πλουσίων !

μου τ'ας αποθήκα-
ζου με ζωηρά γράματα πα-
ρίστανε την ματαιότητα των
εγκοσμιών, έκαυτηράζε το
συγερό άμάρτημα της φι-
στούρας να σέπτονται, έτι άλλοι πεινούν...

Τότε όλοι οι πλούσιοι παρέρωσαν τα κλειδιά των αποθηκών των στον Άγιον και αυτός μετέβαλε την Άρχιεπισκοπή σε λαϊ- κό συστάτιο, όπου επήγαγαν οι πτωχοί κ' έπαιοναν β'τι θά έκανε χαρούμενες της γιορ- τής γι' αυτούς και για της οικογενείας τους. Αυτά που έμειναν στους πτωχούς ο Ά- γιος, τα άνόμαζε «Δώρα των Χρι- στογενένων».

Από τότε επεκράτησε ή συνήθεια, κατά μίμησι του παραδείγματος του Άγιου Βα- σίλειου, να δίδονται «δώρα» εις τους πτω- χούς την ημέρα των Χριστουγέννων. Και εξακολουθούν ακόμη οι λαοί της Δύσεως να δίνουν τα δώρα τους, την ημέρα των Χριστουγέννων. Άλλ' ήμεις οι ορθόδοξοι, προς τιμήν του Άγιου, που έγκαινίσατε τα δώρα αυτά, τα δίδομε την ημέρα που εορ- τάζεται ή γέννηση του, την Πρωτοχρονιά!

Άλλά τό έθιμον έγυμνώδη !

Βλέπομε λοιπόν ότι τό έθιμον της προ- σφοράς δώρων την ημέρα της Πρωτοχρο- νιάς, επεκράτησε εξ άφορης της γενικής γερονουίας του Άγιου Βασιλείου. Ο σο- φός διωός έκείνος και άληθινά θεόπνευστος Άγιος, στην άπονομή των «Δώρων» έδωσε έντελως φιλανθρωπικό χαρακτήρα, δηλαδή έθέσπισε να δίδουν δώρα όσοι έχουν σ' έκείνους που δέν έχουν. Σήμερα β' μεις έμεις πολύ λίγο σκεπτόμεθα αείνους, που δέν έχουν. Η άπονομή των «Δώρων», δηλαδή ή πράξις της χριστιανικής φιλα- νθρωπίας έγινε απλόν έθιμον... κοσμική επιδείξεως. Και, κατά κανόνα, δίδουν και παίρνουν δώρα μόνον έκείνοι που έχουν πλούσιον, δηλαδή, τελείως τό ω- ραίν έθιμον από τον χριστιανισμό, τον φιλ ανθρωπικό και γαρυστικό του. Άλλά αντιστοίχως ή θεσπισία χριστιανική θρησκεία δέν καθήντησεν απλόν αβρότητα νεκρών και γυνών τωτων και έθιμον.

Απεγυμνώθη, δηλαδή, τελείως τό ω- ραίν έθιμον από τον χριστιανισμό, τον φιλ ανθρωπικό και γαρυστικό του. Άλλά αντιστοίχως ή θεσπισία χριστιανική θρησκεία δέν καθήντησεν απλόν αβρότητα νεκρών και γυνών τωτων και έθιμον.

Έξουσε ο Χριστός...

Αναφέρεται και ένα άλλο άκόμη θαυμαστό παράδειγμα σιληνθρω- πίας και δαδουτικότη- τος του Άγιου, που συγχρόνως αποδεικνύει τό φωτεινό μυαλό και τό πρακτικό πνεύμα του και πού συνδέεται με τό έθιμον των Δώ- ρων.

Όταν ο Ιουλιανός ο Παραβάτης, πλάνης συμπληρήσει το Βασι- λείου μένα πνέον κατά του Άρχιεπισκό- που ήπειλυνε να καθή την Κωνσταντιανήν αν δέν τον πολέμιον είνε ή πό- λης, ο Άγιος κατό- θησε να σώσει τους θησαυρούς όλους της

Κωνσταντίας, έπάνω στο όρος Διδυμόν, όπου κατέφυγε με τό πιστό του ποίμνιον.

Άργότερα όμως όταν ο Ιουλιανός έρευνή- θη σε μία μάχη και ο Βασίλειος με τό πρί- μιο του και τους θησαυρούς έπέστρεψε στην Κωνσταντία, παρέδωσε μόνον τό 1)3 από του, θησαυρούς στους κυριούς των. Τά 2)3 τη έμοίσασε στους πτωχούς ως αδωρον. Έτσι ο Βασίλειος αποδεικνύεται όχι μόνον μεγάλος θεολόγος και Παινεάρχης, αλλά πού παντός μεγάλος άνθρωπος και σοσιαλιστής! Ή έρεε που ήταν τό πραγμα- τικό σέφημα της ανθρώπινης δυστυχίας, και είχε την λύση να τό παίρνει και να ε- υεργετή τους άποκλήρους της ζωής...

Και τα σήμενά δώρα της Πρωτοχρονιάς, μολοντι όγρά μίμησι των αδωρων του Άγιου, γι'αυτήν της περισσότερας φορές να έχουν τό ήθηον περιεχόμενον έκείνων, είνε πάντω, και μένον ένα έθιμον, που γαρίζει σφαιρότητα και ψυχική τέφν. Έπί πλέον, σ' έκείνους που γνωρίζουν την προέλευση του έθιμου, θυμίζει και τό γεγονός, ότι κά- ποτε υπήρξαν και άληθινόν γοισταννοί, πού ο λόγος τους ήταν άλλοτε θωπεία και άλ- λοτε μωστήριον, με πού τα έργα τους ή- σαν πάντα έργα φιλανθρωπίας και άρετής... Όταν έξουσε ο Βασίλειος ώρισμένως ε- ζούσε και ο Χριστός στη Γη, Και ο Χρι- στός ζή έκεί, όπου δέν πεθαίνουν άνθρωποι από την πείνα...

Τι μπορεί να γίνη...

Και όμως υπάρχουν και σήμερα οι μεγά- λοι και φωτεινοί Έσχατοί, που θα μπορού- σαν να μιμηθούν τό παράδειγμα του Άγιου Βασιλείου και ν' ανακτήσουν και στα ή- μέρας μας τον Χριστόν, δηλαδή τό θείον και αιώνιον πνέμα της Άγάπης πού σάν πλησίον. Και να μιν οι σπαινοί μας πλού- σοι δέν είν' εύκαλο να τρομακταθούν, δι- σπας εις την εαγωγή του Άγιου, με σπο- ρικούς μύδους. Δεν είνε όμως και άσκολο να πεισθούν σε σπας και φωτεινές προα- νήσεις και να θυσιάσουν ένα μέρος των γη- μάτων, που σκοπούν άρρώσεις της ήμερας σπας σε έσπαιρους και λύσεις, άπληχτες, για την άνακούφιση έκείνων που πονούν και πάσχουν...

Ένα τέτοιο αξιομνηστο παράδειγμα θείου πραγματικού ψυχικού θένους και έπιδόλης μας έδωσεν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας Δαμασκηνός κατά τας ήμέρας της σπας της δοκιμασίας του πομπιού του εν των καταστάσεσιν σπαι- σίων της Κωνσταντίας.

Ένας άνθρωπος— ο Σεβασμιώτατος— έστει- λει ψυχικά και πνε- υμικά μετ'όλην την πόλιν! Και τότε την γιγίζει καινούργια!

Να λοιπόν ότι δέν υιάς λείπουν τα μέσα για να θεωρηθώμεν τό καλό όπως το έθεσπισεν και ο Ά- γιος Βασίλειος!

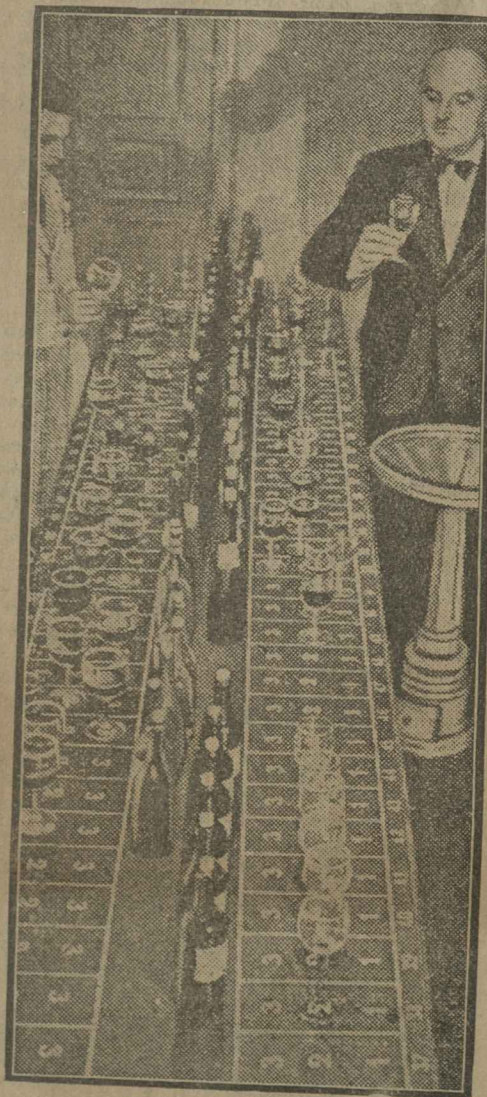
Δαμασκηνός υιάς λείπουν! Ρέγγουμ να αποδει- γθώ ότι υελίεμαι...

Ο. Κ.

Ἡ δοκιμή τοῦ κρασιοῦ.

Ἡ δοκιμή τῶν κρασιῶν εἶναι διλόκληρη ἐπιστήμη καὶ προϋποθέτει εἰδικὸν ἐμπειρογνώμονα, τοῦς ὁποῖους ἔχει στήν ὑπηρεσίαν του καὶ τὸ μεγάλο ἐργαστάσιον οἰνοπνευματωδῶν. Στὴν εἰκόνα μας φαίνεται τὸ ἐργαστήριον ἑνὸς εἰδικοῦ ἐμπειρογνώμονος, ὁ ὁποῖος

γιὰ νὰ οἰκονομῆται στὴν δύσκολη ἐργασία του μέσα στῆς δεκάδες τῶν διαφόρων ποιότητων, τῆς τοποθετεῖ πάνω σ' ἕνα παράξενο τραπέζι μὲ εἰδικὰ χωρίσματα. Ὁ πραγματογνώμων ξεχωρίζει ἀμέσως, μὲ μιὰ μόνη γουλιά, ὅχι μόνον τὴν ποιότητα ἀλλὰ καὶ τὴν ἡλικίαν κάθε κρασιοῦ!

Παράξενες φιλίες...

Τὸ χαριτωμένο αὐτὸ παῦλιον καὶ τὸ μικροσκοπικὸ αὐτὸ κοτσούρι εἶναι διὰ πολὺ καλοὶ φίλοι πὺν μὲ τῆς συγγεντικῆς ἐκδηλώσεως τῶν φιλικῶν ἀσθημάτων τοὺς προκαλοῦν τὴν

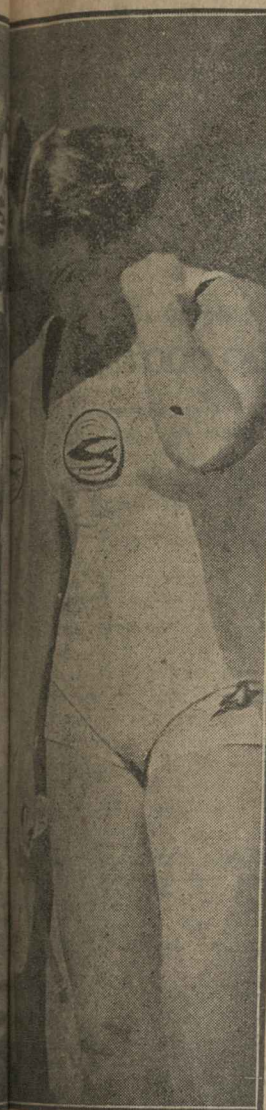
προσοχή τῶν ξωφύλων: Πίνουν νερὸ ἀπ' τὸ ἴδιο δοχεῖο καὶ τὸ κοτσούρι, δὲν φοβᾶται διόλου τὴν ἀγριωπή μουρίτσα τοῦ... γιγαντιαίου συντροφίου του!

Ἡ νέα γερμανικὴ ταινία «Ὅτὼ κορίτσια σ' ἕνα βαπόρι», ἐξακολουθεῖ νὰ σηματοδοτῇ ὅπου προβάλλεται. Ἀνωτέρω, μία χαριτωμένη σκηνὴ ἀπὸ τὴν νέα ταινία, παρμένη ἐκ τοῦ πρώτου περιλάττος της.

Δυὸ ἄσσοι τῆς γαλλικῆς δθόνης: Ὁ Ἐμίλ Ντεσλύ, πατὴρ, καὶ ὁ Ζαν Ντεσλύ, υἱός, ποὺ ἔχουν καταγοητεύσει τὸ παρισινὸ κινηματογραφόφιλο κοινὸ μὲ τὸ ὑπέροχον παίξιμό τους. Ὅπως βλέπετε, οἱ δύο καλλιτέχνες μοιάζουν καταπληκτικὰ μεταξύ τους.

Μία τρισχαριτωμένη σκηνὴ ἀπὸ ἕνα νέο φιλμ τῆς Γκλόριας Σβάνσον. Ἡ «Κέλλυ» (Γκλόρια Σβάνσον), μία δόκιμη μοναχὴ, ἀντικρύζοντας σ' ἕνα περιπατὸ τῆς τὸν ὄμοιο περίγρηπα Βίλφρεντ, ἀφίνει ἀπ' τὴν ταραχὴ τῆς νὰ τῆς πέση τὸ... πανταλόνι! Ὁ περίγρηπ τὴν ἐρωτεύεται γι' αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο καὶ τὴν... παντρεύεται.

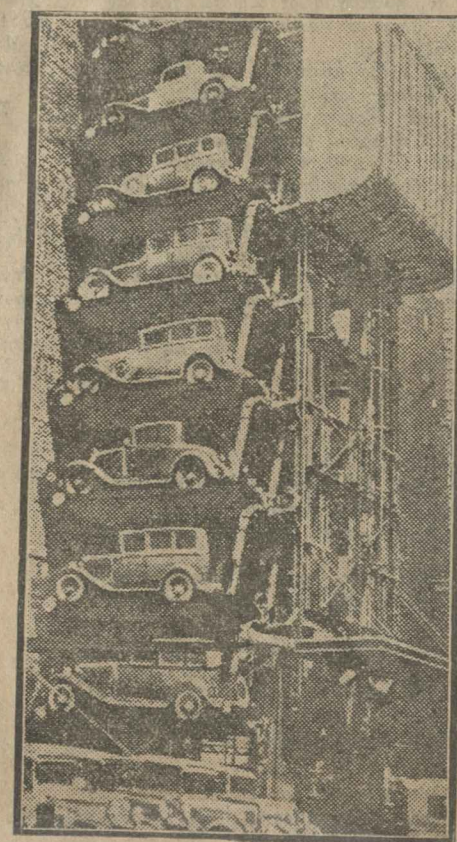

Ἡ ταινία ποὺ σημειώνει ἀληθινὸ θρίαμβο εἶναι τὸ «Σημεῖο τοῦ Σταυροῦ» ὅπου παίζει ὁ Φρέντερικ Μάρς, ποὺ ὑποδύεται τὸν ῥόλο τοῦ πατρικίου Μάρκουσ καὶ ἡ Κλωντὲτ Κομπέρ, τὴν ἐρωμένη του Ὁκταβία, σύζυγο τοῦ Νέρονος.

Ἐναέρια γκαράζ.

Τὸ νέο αὐτὸ σύστημα τῶν ὀρεζοντίων γκαράζ ἐπιτρέπει τὴν ἐναποθήκευση τῶν αὐτοκινήτων κατὰ τὸν πρακτικώτερον τρόπο. Τὰ δια-

μερίσματα τοῦ γκαράζ εἶναι κινητὰ, ὅπως τὸ ἀσανσέρ.

Ἐνα κολοσσιαῖο στρεῖδι.

Τὸ στρεῖδι αὐτὸ, ποὺ ἀλλεθῆκε σ' ἕνα παραθαλάσσιον γαλλικὸ χωριὸν, τὸ Φουράς, ἐγγύς

ἔχει μὲ τὸ περιεχόμενον του 2 κιλά καὶ ἄδειο 1,650, καὶ ἔχει ὕψος 41 ἐκ. τοῦ μέτρου.

"Αλιν Μάκ-Μάον

δ' εν εινε «μπιούτυ»
«άστέρης» του Κινηματο-
γραφικού στερεώματος.
Με άλλα λόγια δεν εινε
όμορφη! — Φαντασθήτε!

Να μην εινε όμορφη, μια γυναίκα που παί-
ζει στον Κινηματογράφο! Σωστό σκάνδαλο!
Και όμως, όλοι οι άμερικανοί εινε ξετρελα-
μένοι μαζί της.

Δεν έχει «σέξ-άπηλ»! Και όμως αίχ-
μαλωτίζει άνδρες και... γυναίκες!

Ήταν μια άδοξη ήθοποιος της σκηνής
που έπαιξε δευτερο, τρίτο, και όμως την
επώναν στο Χόλλυγουντ και την έβαλαν κι
επαιξε ως πρωταγωνίστρια. Κι' έμεσους ά-
νησε!

Πώς αυτό; Ποιό εινε το μυστικό της
καταπληκτικής επιτυχίας της "Αλιν Μάκ-
Μάον; Το μυστικό, που την μετέβαλε, ως
διά μαγείας από κοινή θνητή σε «στάρ»;

Η ίδια δεν είχε φωτίζει καθόλου με της
πλευροφωφές, που δίνει για τον έαυτό της
στο σχετικό έρωτηματολόγιο του Στούντιο,
που συμπληρώνουν όλοι οι ήθοποιοί. Δηλαδή
γράφει:

«Είμαι ένα μίγμα Ιρλανδής, Ρωσί-
δας, Άγγλιδας... κλπ.

Δεν είμαι λαίμαργη. Άλλά τα φαγητά
που προτιμώ εινε... άσθονα.

Δεν έχω μυστικά καλλονής... ούτε καλ-
λονή!

Τό μόνο σπό, που μ' άρεσει, εινε να
κάθωμαι επάνω από της στέγες... των λεω-
φορείων!

Τό σοικοκυρό μου άρεσει... εξ άποστά-
σεων.

Αυτά όλα εινε άμερικανικότητα, αλλά
δεν ποσειχουν το μυστικό της επιτυχίας της
"Αλιν Μάκ-Μάον. Και ιδού ποιό εινε το
μυστικό αυτό:

Η "Αλιν Μάκ-Μάον έμπηξε σαν γάντι
στους όλους των άμερικανιδών... στενοδα-
χτολογόφων! Αυτό εινε όλο. Μά και αυτό
εινε άρεστό για όσους ξέρουν ότι ο μο-
γλό, της άμερικανικής ζωής εινε η δακτυλο-
λογόφων. Μη σανή παζέξο αυτό. Τά
πάντα εκεί εξαπλώνεται από την δακτυλο-
λόφων. Άπειρα κορίτσια δουλεύουν από τό
ποιό ως τό δρόμο έμπρός στη γραφομη-
χανή. Άπειρες οικογένειες ενδιαφέρονται
για τα κορίτσια αυτά. Άπειροι νέοι τα τρι-
φυνούν και τα κοστάρουν. Άπειροι συνά-
δελφοι τη δουτεύουνται. Άπειροι προτά-
μενοι τα... παντρεύονται. Φαντάζεστε λοιπόν
πόσο κόσμος περιτριφεύεται γύρω στη γρα-
φομηχανή «σεσόν» και πόσες καρδούλες γρο-
πιδούν με τα άνακαίματα «τίκ-τάκ» της
γραφομηχανής.

Η "Αλιν Μάκ-Μάον λοιπόν, έναρκα-
νει κατά πρόπον ιδεώδη τον όλο της δα-
κτυλογόφων. Και ενόσταν ειδικά όσον
από την γλοκεία, αισθηματική, την νειάστη
περιπέτειες, γαίες και πίκρες ζωή της δα-
κτυλογόφων, τα όποια έπαιξαν η Μάκ-
Μάον και τα όποια άπαλάω, θά δούσε σε
λίγο και στή. Άθήνας, Τίση ήταν η επι-
τυχία της, που έλαβε άσθονες επιστολές από
κάθε λογής ανθρώπους και ιδίως από τάς...
συναδέλφους της!

Τό νοστιμότερο εινε ότι η ποισσότερες
της ζήτην και... ουλές επάνω σε ζήτη-
ματα της δουλειάς τους. Έρείς, που είσθε
ή ιδεϊκής δακτυλογόφους, γράφει μια πέ-
στε μου πώς να... τίθασεσών τον ποισσά-
μενό μου, που εινε άγνωστος και σκληρός.
Μια άλλη ζήτηε συμβουλές ποιό του στί-
ποέπει να κάνει μια πρωτόβγλητη δακτυλο-
γόφους βταν την έρωτεύεται ο ποισσάμενός
της. Άλλη, οωτά: «Ποιός δικαιοδόνι-
ποέπει να λείψ στον παλμό της σίλο βταν...
τό σκάν με κανένα νέον» και ούτω καθ'
εξής...

Τό μόνο που ήθελε ν' απαντήσει στην
συνείδησή της επιστολών αυτών του είδους ή
άναθή "Αλιν Μάκ-Μάον ήταν ή δουλογία
της πώς... δεν ήταν ποτέ δακτυλογόφους
και δεν έχει καθόλου πείσαν απ' αυτά τα

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

ποάγματα. Ζητεί δέ συγγνώμη που άπαντά
γερογράφως, διότι... δεν έξεει γραφομηχα-
νή! Κανείς δεν την έπίστεψε!
Μά όλοι και όλοι, εξακολουθούν να την
άγαπούν.

Παραξενιές των άστέρων

Άσφαλώς οι παραδοξότεροι άνθρωποι του
κόσμου εινε οι άστέρες του κινηματογράφου.
Και, όρισμένως, οι παραδοξότεροι ά-
στέρες βρίσκονται στο Χόλλυγουντ.

Μαντέψτε, αν μπορούτε, ποιό εινε το άρχι-
παιμένο παιγνίδι των άστέρων του Χόλλυ-
γουντ τώρα τελευταία! Ποιό εινε τό «γκάι-
μ» της μόδας; Άδώντων να τό φαντα-
σθήτε!

Οι «άστέρες» γράφουν... επιτυμύει!

Και διαγωνίζονται με τομορό ζήλο ποιός
να γράψη καλύτερο.

Η "Αλιν Μάκ-Μάον.

Ένοείται ότι τα πειράγματα δίνουν και
παιχνουν μέσα στους στίγους αυτών των
επιτυμύειν.

Σήμερα στο Χόλλυγουντ δεν ύπαρχει ά-
στρο, που να μην έχει γράψη τό επιτυμύει
του και επειδή πολλά απ' αυτά εινε εξυμνό-
τατα, δεν άκούει κανείς στους δρόμους και
στη κέντρα τα μοτίβα των τραγουδιών της
μείρας, αλλά τους στίγους των... επιτυ-
μύειν της μόδας.

Ιδού μερικά απ' αυτά έν μεταφράσει:

«Ενθάδε κείται ο Τζωρτζ Ο'Μποάιν
που έκαμε τό λάθος, να παθήν.

Άλλά ύπσγεται... να υή τό ξανακάνη!»

Η Μαρί Ντρεσλερ έγραψε:

«Ενθάδε κείται και θη κοίταται αιώνα,
ή Μαρί Ντρεσλερ, ήθοποιος καλή.

Από σόδο... μη γελάση πού πολύ!

Ίδου και τό επιτυμύειν του τομορού γυ-
ναϊκά Τζών Τζέιμπερς.

«Ο Τζών Τζέιμπερς εινε 'δω μεσ' στο
σκοτάδι.

που γυναίκες εινε...
Τόν Χάρο άγκάλιασε...
να δού...
νομίζοντας τον και...
τόν... γυναίκα!

Ευτυχισμένη άνη-
ποι, τέλος πάντων...
τόι οι «άστέρες»...
γουν εξαπαλλεί την
καλή τα γλέντια της
παρούσης ζωής...
άργισαν να γλεντούν και
άργισαν να προκαταβολαί!

εις την μέλλουσιν... προκαταβολαί!
Κλωτριά σε 4.500.000 δραχ.

Άπίστευτον! Και όμο, εινε άλήθεια! Η
Κόννι Μπέννερ, ή γαστρονόμεν αυτή και
κοσμογρήνη δεντέτα του κινηματογράφου,
ή γλυκιά τσαχπίνια του Χόλλυγουντ, που
κάνει θαύματα έμπρός στο φακό και τό
μικρόφωνο, σαστίζει και τά γάνει όταν έ-
φανισθή ενόπιον κοινού!

Παθαίνει ένα τομορό στροάκ επάνω στη
σκηνή! Της προσέφεραν έστώς 20.000
δολάρια την έβδομάδα και ποσότη επί
των εισπραξών μόνο και μόνο για ή έ-
φανιστή αν πέρσων στη σκηνή ενός θέ-
που που έπαιξε μια τανία της. Η Κόννι
Κόννι άναγκάσθηκε ν' άρνηθή την ποσώ-
τά, γιατί ήταν βέβαιη, πώς δεν θα κατα-
θωνε ποτέ να νικήσθ' αυτό τό σόδο τις παρής
που έχει.

«Θά ήταν μαρτύριο για μένα, έπε, να
ξέρω ότι θάγα ν' άντικρούω πώς γιάζει
κόσμο που θά με κιντάζε άπλστα. Θά
σάστιζα, θά τα μπερδεύα και θάβουνα γρα-
φισμένη από τη σκηνή, αν έν τό μετρί-
δεν έλιποθυμούσα. Γι' αυτό προτιμώ την
ψυχική μου γαλήνη και σά, γαζίζω τα δό-
λάρια!»

Και τά δολάρια, που με τον τόμο αυ-
τόν κλωτσή ή Κόννι Μπέννερ εινε-
ται συμβόλαιο των ανών-διακόσιες σατα-
γιάδες, δηλαδή τσετσόμισι εκατομμύρια
δραχμές, αν άναπατέ!

Και όταν μπορέ ήνα λεπτό γυναικείο π-
δούακι να κλωτσή τόσα εκατομμύρια δρι-
μιά από μία ιδιοτοπία, μηδύμα γιά... οπ-
νομική κοίση! Μά αν εινε κοίση ή
Μπέννερ, θά δαγόνται!

Πενινιές

«Ο κ. Νταϊστο Λόυδ, πατέρας του δια-
μου κομικού Χάρολδ, ήλικίας ήδη 62 το-
νων, παντρεύεται αυτές της ημέρας στο Χό-
λλυγουντ με μιάν ήθοποιό σαρκάτα, την
"Έλβεν Μάρογουελ! Τό... νεαρόν ζεύγος
ταξίδι του μέλιτος θά έπιγειρήσθ' τον γύ-
ρο τό κόσμου!

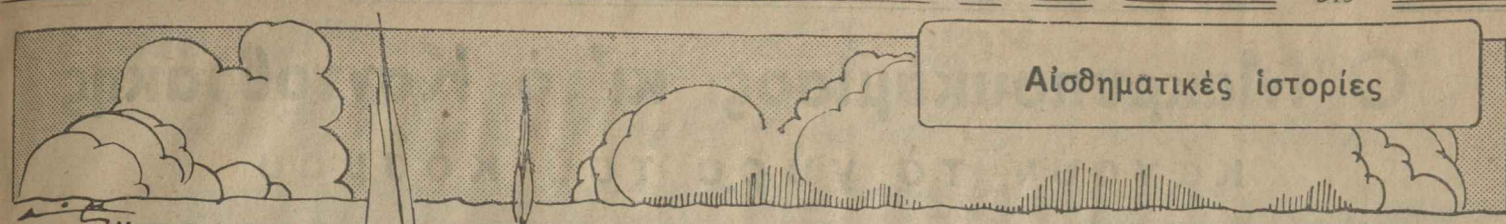
Και επειδή ο λόγος περί «μέλιτος» ε-
ινε άνακρούσε και μιάν άλλη είδηση από την
άμερικανική κινηματογραφική πόλη: «Όλος
ο κόσμος εκεί δεν παύει να άσολήται με θη-
καυό για τό «πρότυπο» ζευγάρι που έπο-
λούν ο Ντοϋγκλας Φάινμαν-Λόυδ και ή
Τζέαν Κοόουρσντ. «Είμαι άληθινό σκάνδα-
λο ή άγάπη αυτή των δύο συζύγων, λένε ή-
λοι. Φαντασθήτε ότι ο μήνας του μέλιτος
των εξακολουθεί με την ίδια έρωτική
ένταση εδώ και τρία ήλδκληρα γρόντα!
Μεγάλο σκάνδαλο παραγματικά να έναν τόμο
που τό διαζύγιο φωτίζωναν σαν... τα σπύ-
νια!»

«Ο έρωας, ως γνωστόν, χρόνια δεν κη-
τά! Κι' ένα παρπαπό στον κινηματογραφικό
παραδεισο! Άπρίδειε ότι μόλις ή μικρούλα
Μίτση Γκρήν έπίστρεψε στο Χόλλυγουντ έ-
πειτα από ένα εξόριστο ταξίδι της, ή πώτη-
τη φροντίδα ήταν να ζήτηση νέα για τον
Τζαίκο Κούπερ. «Είμαι άδύνατος — έπε-
ή μικροσκοπική στά—να άντισταθί κανείς
στην γοητεία του νεαρού αυτού άντρα, που
κατά την γνώμη μου ειναι ο πιο ενόχρεος
τύπος όλου του κόσμου(!)»

—Σε μια νέα τανία της «Ευ-Τζί-
"Ευ" (άμερικανική σύντημος του τίτλου
«Μέτρο-Γκρόντοβιν-Μάγος) θά παίξη ή-
λόκληρη ή οικογένεια Μπάρουκ.

—Πώς τον σκοπών αυτόν έβασαν τόσα
τελευταία στο Χόλλυγουντ τα δυο παιδιά
της κ. "Έθελ Μάροουελ.

Αισθηματικές ιστορίες

Άντουάν ντέ Κουρσόν

--Πές ότι έφυγα για πάντα...

Η Ζιζέλ έδαξε, σι-
γοταγοιδώντας, μια
σπρη άχνα πούδρας
πάνω στην μιάστια της.
που ήτανε μικρή καλλί-
πο άνασκαμένη όταν
κάνους χείρσε τό κου-
ρόν της εξόπορτας.

—Ω! φημίσειεν ή νέα γυναίκα, θ' άργή-
σω ά, έσθ' καμιά βίβια!

Η καμιαρά μπηκε κρατώντας έναν φά-
κιο.

—Κυρία, ειναι ένας λογαριασμός.

Πάμν! Η Ζιζέλ έβαξε μέσα στην μνήμη
της για να δει ποιό λογαριασμό είχε άφισει
έκασθ.

—Δώστε τον, έπε.

Έκασθ από έναν μικρό διαταγμό, άνοιξε
την φάκελλο που ήταν σταλμένος στο όνομα
της σιζήν της.

Ο φίλος ενός άπολοποιού ήτανε τυπωμέ-
νος πάνω στο έμπορικό χαρτί. Είχαν περιε-
ρή ποσό, ή άίσθησε ενός δόλου, έστω και αν
είναι ζωγραφισμένο πάνω σ' ένα διπλότυπο
πες εναι ένα μικρό φρικιασμα, ανάλογο προς
έκασθ που δοκμάει κανείς στην θέα ενός ά-
σφυλάκου...

Ση μέση του φύλλου ήταν γραμμένες ή έ-
ξες λέξεις: «Έν περίοτροφον Μπράου-
νιχ, μεγάλου τύπου, φράγκα 300ς.

Τό όλο προφανώς είχε, ήδη παραδοθή στον
άγοροσθ της.

—Νά πητε ότι ο κύριος έδωκε έξω... Άς
έναπορσθ.

Η Ζιζέλ άκουσε πώς ξανάκλεισε ή πόρτα
του άντρος...

Η έδημία της έφυγε άποτό-
μης. Η έπαθμία της να δγθ έ-
ξω χήθηκε μονομιάς... Άκίνητη
στη μέση του διαταγμού, άρχισε
να σκέπεται.

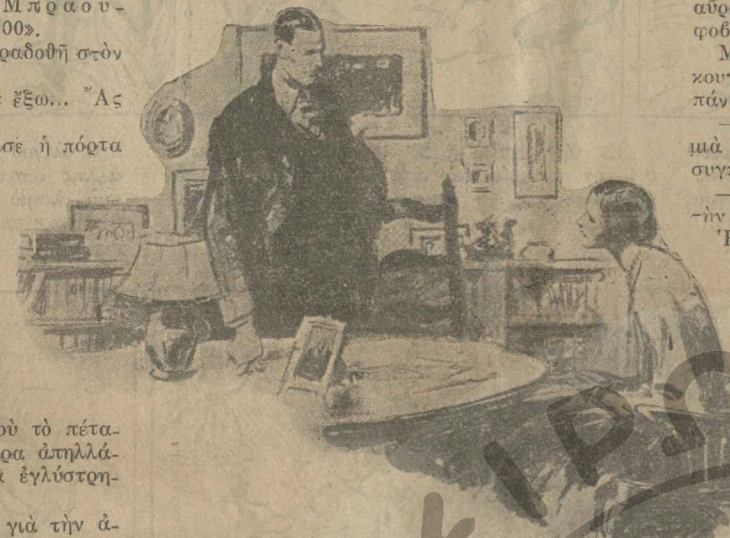
Γιατί ο Άλμπων είχε άγο-
ράσει αυτό τό όπλο: Για ποιό κί-
τα; Για ποιό σκοπό;

Παρακολουθώντας από μέσα
τη αυτή την σκηνή, έβγαλε μη-
χικά τό μικρό κατελάτσα της που τό πέτα-
ξε πάνω σ' ένα φωτιέγ' ύστερότερα άπληλά-
γη από τό μαντά της που φυσικά έγλύστρη-
σε κατ' γής.

Και τότε, χωρίς να την νοιάζη για την ά-
καρπασία που έδημιούργησε γύρω της, σω-
μάστρε πάνω σ' ένα νταβάνι, με την καρδιά
σφιγμένη από άγωνία... Ένας πραγματικός
παρκής την έκαίρισε. Πώς μια λέξη, ένα
χέπημα κοινούποτι μπορεί να μεταβάλη την
ζωή ενός ανθρώπου!... Πόθό άλγος άκόμη ή-
ταν χωρισμένη... τραγουδούσε άμέσμενη ή ζωή
της φανότανε όφωρα, και σπυλογύδονα μ'
της αρωσθήση την ήμερα που επρόκειτο να πε-
ράσθ, και έπειτα, έξωσρα, όλα έχουν αλλά-
ξα όλη... Ήταν τυχερή που δεν έδωκε έξω
προσθ έσθ' αυτός ο λογαριασμός. Ίσως, αν
δεν συνέβαινε αυτό, να έπαυόλουθοσαν τρα-
γικά πράγματα.

Η Ζιζέλ έτομε στην σκηνή του δράματος
που θά μπορούσε να έξεληχθ... Άλλά πώς
ήμαθε τάχα ο Άλμπων, ο στυγρός της, ότι συ-
ναποσε καμιά φορά έναν άν-δρ' μ' ένα
πρόπο πολύ καλός ποτέμ, μέσα στα μικρά
και ήσυχά μπιά της άρσερης δχής στο Ση-
κονάνα—και γιατί να κάνει τον συλλογισμό
να έκαμνηθ' μ' έναν τόσο σκληρό και άπάν-
θρωπο τόμο για ένα άπλό φλέσθ της γυναι-
κας του; Μήπως την είχε πάρει από πίσω;...

Ίσως πάλι να τους είχε συναντήσει καμιά
φορά έρχότας στον δρόμο. «Όμως ή Ζιζέλ θά
μπορούσε να του άρσθθ πώς τίποτα τό σο-
φισθό δεν είχε συμβή μεταξύ τους... πώς ο
νός αυτός ήτανε άπλως ένας καλός φίλος με
τον οποίο έβγαλε κάποτε σ' έναν άδσο περ-
πάτο. Και έπειτα ο νεαρούλης αυτός... Έγκο-
λά... ήτανε ένα παλληκάρι σχεδόν της ήλικίας
της... Ήτανε δά τόσο μόνη!... Ο Άλμπων
έβγαλε τόσο συχνά... άποσίζεσε όλόκληρες
μέρες και καμιά φορά έδωμάδες! Μά θά

—Μά ναι, και έχεις... Είσαι κατάζωμη...

Όλμω λιγοτερό μόνος έπατα, της είπεν
ο Μωρίς, θά σάς έλέπω με την εκένη μου θά
λέγω: «Εκάθισε εδώ, έκατάσε αυτό τό ταμ-
πέω, άγγιξε αυτό τό μημπέλω. Κό' όνα θά
μου φανότανα πό εύθυμα και θά γομίζω πώς
είσασθε διαρκώς μαζί μου...

«Όλα αυτά ήταν πολύ έλκυστικά κι' άδθα!

«Έξωσρα ή Ζιζέλ, πετάχθηκε πάνω και
άρχισε να διασκελλή την κάμαρα. Άν ο Άλ-
μπων έπέραςε από την γρασομείρα του Μωρίς
για να δεχασθ' αν ήτανε αλήθεια; Μπορεί
να μεσολάβησε και καμιά σκηνή... ή ζήτα
ένός σιζήν εναι τόσο τυφλή! Φαντάστηκε
την λογοπαίγνι... της έβρεσε... και έπειτα τό
τελευταίο έαχέρισμα: τον παραδοσθ, έ-
να καθήκον... προσέχοντας τον παραμυθικό κώ-
πο, καθισμένη μέσα στην φάβα της, σαν σ' έ-
ναν βίγνο γέμισθ' έφάλατες...

Στην κατάσταση αυτή την είχε δει ή Άλ-
μπων... Η Ζιζέλ δεν άκουσε τον μεταλλικό
κρόσο του κλειδιού του. Τό σαλονάκι ήτανε
βυθισμένο στο σκότος.

«Εκπλήκτο» ο Άλμπων, άναψε τό ήλεκτρο-
κό. Μονομιάς τό άπείτο φως έγέμισε τό δα-
μάτιο και έκανε την νέα γυναίκα να έξωσρα-
στ' σαν ένα κινημένο ζωο.

—Μά τί έχεις, λοιπόν; την ρώτησε ο Άλ-
μπων με μια άγωνιώδη φωνή... Είσαι μήπως
άρρωστη; «Υστερότερα, παρατηρώντας την
χλωμάδα της πρόσθεσε: Μά ναι, και έχεις...
είσαι κατάζωμη.

Η Ζιζέλ προσπάθησε να δικαιολογηθ:

—Δέχ' έχω τίποτα... Από πού έρχεσαι;

—Τί έρώτηση! Από τό γραφείο μου... Μά
έλα λοιπόν: φάνεσαι σαν να κοιμάσαι... είσαι
κουρασμένη;

—Ναι, είμαι κουρασμένη...

—Λοιπόν ξεπαύσου πάνω στο νταβάνι. Έ-
χω ένα-δύο γράμματα να γράψω άκόμη πριν
από τό φαί... κλείσε τά μιάτια σου και μη μου
μιλάς διόλου...

Και ο Άλμπων εκάθισε ήσυχα μπρός στο
γραφείο του. Η Ζιζέλ παρακολουθούσε προ-
σεκτικά κάθε κίνησή του. Πόσο ήτανε ήρε-
μος! Τίποτα από τό φερόμιο του δεν θά
μπορούσε να προδώση την έγλημματική πρόξη
του... αν ή μυστική του περιτροφού
δεν ήτανε μια άνακαίρωτη άπόδειξη. Η
Ζιζέλ άισθανότανε μια άκατανήτη άνάγκη
να του τά όμολογήθ' όλα, να του εξήγησθ πό-
σον λίγο έδιαφερότανε για εκείνον τό...
«Ίσως μάλιστα ή επέμβασθ της να έμποδίζε
αυτο, στο μέλλον, τό δράμα που τόσο πολύ
φροδύτανε...

Μιά σιγή είχε άπλωθ' ολόγυρά της: δεν ά-
κουγότανε παρά μόνο τό τριήμερο της πέννας
πάνω στο χαρτί...

—Άλμπων, έμψύρισε ή νέα γυναίκα, με
μια φωνή μόλις άκουσθ, τόσο ήταν δυνατή ή
συνζήνισθ της.

Τί θέλεις; είπεν εκείνος, και γύρισε να
—την δει.

Η ματιά του την φωτιούσε... Μά ήταν τό-
σο δύσκολο να του τά πη...
Θά την ένοιωθε άραγε;

—Δέ, θημάτια πά...

«Επειτα με μια περιέργεια
έτελες γυναίκα να μιάθη,
να μιάθη...

—Α! ναι, φέρανε κάποιο
λογαριασμό που διόγυ.

Τί ειναι;

Από κάποιο όπλοπα-
λεί... ένα περίοτροφο...

Αλήθεια, τό προμμένα...

Μά τί τό θέλεις αυτό
το πιστόλι; έπέμεινε έκείνη
τοίμοτα...

Θά γελάσθ μαζί μου ά, στο πό...

—Όχι... λέγε... λέγε λοιπόν...

«Ε, λοιπόν, νά... καμιά φορά γυρίζω
άργά τό δρόμο, με παίρνουν τό καρδιά και
άνθρωποι ύποπτοι... Γι' αυτό προτιμώ νάχω
ένα όπλο μαζί μου... Για σέσου! Τί τρέχει,
τόρα και κλώτ; Μά τί έχεις λοιπόν άπόψε;

Είσαι πολύ νευρική... Μήπως δεν είσαι ευ-
χισμένη μαζί μου; Μήπως δεν είμαι ένας κα-
λός σιζήν;

Και ο Άλμπων την έρώτησε και την άγ-
κάλινος ύποπτοι παίρνει κανείς στην άγκαλιά
του ένα κοινό παιδί.

Τό κονδύλι του τηλεφώνου άρρωσε να χτυ-
πά. Δέχος να άφισθ τό άνάκαρο φρεσθ του
ο Άλμπων άπλωσε τό χέρι και ξεκρέμασε τό
άκουστικό...

—Άλλο; Έσένα ήταν Ζιζέλ.

«Ο Μωρίς άναγε; Τότε με μια φωνή γε-
μετη λυγμούς, ή νέα γυναίκα είπες:

—Δεν θέλω να δώ κανέναν... Πές ότι έ-
φυγα πολύ μακριά... για πολύ μακριά, για
πάντα...

ANTOYAN NTE KOYRSON

Ίατρος της οικογενείας

Διζ. Ρόδ. — Διά να απαλλαγείτε από το δεύτερο πόδι, απαραίτητος να εκλείψει το πρώτο. Η τουλάχιστον να μετατραπεί στο ελάχιστον. Προς τούτοις, σας συμβουλεύω να αφήσετε κατά μέρος την ντροπή και να επισκευθείτε έναν ειδικόν Ιατρόν, ο οποίος θα σας συστήσει την κατάλληλον θεραπεία. Πάντως, μέχρις ότου επισκευθείτε τον Ιατρόν, παύσατε να κάμνετε πάσις, με υπερμαγνητικόν κάλιον αλλά με υδρυανιούτον υδρόωρον. Τόν όποιον θα παρουσιεύετε από τον φαρμακοποιόν σας.

Όσον αφορά το άλλο ζήτημά σας, προμηθευθείτε από τον φαρμακοποιόν σας διλιν γάλα 0,50 με αναλογίαν Μαντόλ 1, και μεταχειρισθείτε την καταλλήλως.

Πάντως όλα αυτά είναι ημίμετρα από τα οποία να μη περιμένετε τελείαν Θεοαπειαν.

Κόσταν. Μακροοργάν. — Έγινε υπ' όψιν σας, ότι ποτέπαι ν' ακολουθήσετε μίαν πακτικήν άναπαύσεω, για να ηρεμήσετε ψυχικώς και ν' αναλάβετε σωματικώς. Επεκουσθήσε όσες ώρες σας είναι δυνατόν περισσότερες την ημέραν.

Αν σας είναι δυνατόν τρώγετε μίαν τριλάχιστον φοράν την ημέραν κοσάκ, ιδίως στη σάλα και όχι εντελώς ψημμένο. Ακόμη, τρώγετε δύο σάς τσαβή ή δοξίς. Προτιμάτε τώρα τον γαϊώνα την σταφίδα, τα καρύδια, τ' αμύγδαλα και γενικά κάθε φρούτο που περιέχει θρεπτικά συστατικά.

Ός φάρμακον σας συνιστώ την Τριχαλσίνη, από την οποίαν να παίονε 4 δόσεις ημερησίως. Εάν δεν υπάρχει υπό του Τοικαλσίνης, τότε κάμνετε μίαν διόλυσιν γλωσσίου υδρεοσίου 4 0 0 από το οποίο να παίονε τρεις κουταλιές της σούπας ημερησίως.

Εκτός όλων των άνωτέρω, εάν υπορούσατε να κάμνατε μερικές ενέσεις γλωσσίου υδρεοσίου ενδοφλεβίως, θα βλέπατε εξαιρετικόν αποτέλεσμα.

Λεσβίαν. — Η σχοληκοειδής μετά την άγγειοσπιν Θεραπείαν εντελώς. Όστε δεν βλέπω κανένα λόγον άνησυχίας. Πάντως, επειδή είναι πιθανόν να υπάγνη τίποτε εις την γοληδόγον κύστιν, κάμνετε μίαν εξέτασιν των ούρων για να εξακριβωθεί ή αιτία του κακού.

Όσον άφορά την νευρικήν κατάστασιν σας, σας συνιστώ για να την καταπολεμήσετε αποτελεσματικώς, το κατωτέρω φάρμακον:

Bromure de potassium	)	à à
" sodium	)	10 gr.
Chloral		8 gr.
Teint de Valeriane		5 gr.
Eau		100ogr.

Θα παίονε δύο κουταλιές την ημέραν κατόπιν έκαστου γεύματος.

Προσπαθήσατε άκόμη ν' άποφεύγετε τας μεγάλας συγκινήσεις.

Φαίδωνα. Κέρκυραν. — Γνωρίζατέ μου την διεύθυνσιν σας, συμμορφούμενος και πός τους όρους των απαιτήσεων της παρούσης στήλης.

Μικροβύαν Ν. Έντα 5 θ α. — Πιστεύατε εις πω, συμμερίζομαι τον πόνο σας. Αλλά δυστυχώς δεν δύναμαι να σας δώω γρήγορον, καθότι απαιτείται μικροσκοπική εξέτασις του άναφερόμενου υγρού. Μολαυτα είμαι πρόθυμος να σας παράσω κάθε έκδοχυσιν εάν με συναντήσετε στην διεύθυνσιν μου: Άριστέιδου 6. Άστυλινικήν Πανεπιστημίου, 5-7 μ.μ.

Μ. Κ. — Σας συνιστώ τονωτικώς ενέσεις και υπερσυστήσιον. Επίσης άποφυγήν κάθε κοπιαστικής εγνασίας. Την άπότομον μετβολήν του σώματος σας άποδίδω σε ξενόγνια και διασκεδάσεις που σας εξαντλούν.

Τονωτικόν σά. συνιστώ τώ Vigor.

Ίατρος Γ. ΓΟΥΡΑΣ

Κουβεν- τούλες

Ο "Αη-Βασίλης έτοιμάζεται για το μεγάλο του ταξίδι στη Γη και σκέπτεται πως με τα τόσα καινούργια πράγματα που γίνονται κάθε μέρα γόνο με το γόνο, αναγκάζεται ν' αλλάξει δρομολόγιο, γιατί παλαιοί χτίρια ψώνονται και που ο δόμος ήταν άλλοτε άνοικτος, έναειρα σύματα, γέφυρες κοσμηστές, τόσα και τόσα... Και το χειρότερο απ' όλα κάτι νέα πολύ δυσάρεστα τουρχονται από την Γη: Ακούει να γίνε-ται λόγος για άναγρία, για μεγάλη στώ-γεια, για αθλιότητα, άκούει πρό πάντων να δηλητηριάζουν της παιδικές ψυχούλες, λέ-γοντάς τους πως ο "Αη-Βασίλης δεν θα έ-ρθει έσέτος, γιατί έπεσε στον κόσμο μεγάλη δυστυχία. Άλλοι πάλι λένε στα παιδάκια πως ο "Αη-Βασίλης, εί-ναι ένα άνοπακτο πρό-σωπο που δεν μπορεί να φέρη τίποτα.

Πώς λοιπόν; Έτσι: Ά-δοξα θα εξαφανισθεί από τον κόσμο; Θα κάνει κι αυτός άπαργία σαν τους κακούς πολίτες, που κάνουν κακό στον τόπο τους;

Α υπά! Κάθε άλλο. Ένα γλυκό γαιόγελο φωτίζει τα χιονισμένα γένηκα του. Αν για τους μεγάλους, είναι ένα άνοπακτο πρόσωπο για τα παιδάκια δε θα πάλι ποτέ να υπάγνη. Ποέπει να σέονη πάντα γαρά στα στωιδόσπια, ποέπει να στωίλν με γαιόγελα τα θλιμένα μουστάκια. Η στωιστική παρουσία του, όποιος και κάθε δ-ναιος για μας τού, με-νάλοος, κάθε αυταπάτη — δεν είναι άπαράτητη στην τόσο σύντομη και άγχοιστη ανθρώπινη β-παρξί.

Πόσο "Αη-Βασίλης έγινε τάχα στη ζωή! Ας μην άραιοοις λοιπόν από τα παιδάκια τον "Αη-Βασίλη τους, τουαντίον ά-ποσπαθούμε να τα πείσωμε ότι θα έρθη ότι θα τους σέονη πωηνίδια, πολλά πράγμα-τα, κι' άς δάξωμε όλα μας τα δύνατα να τους κάνωμε αυτό το άναιό τους παρηλα-τικότητα. Θάγν να του, καταστρέψη τόσα και τόσα όνειρα ή ζωή...

Μόδα

Για καθημερινή χρήση, για της άταλεί-ωτες κοούρες στα μαγαζιά επ' ευκαιρία του Νέου Έτους είναι απαραίτητο ένα φο-ρεματάκι από λανζή σε γούνα αλλαν σκα-τεινόμενου που για να κόβη την μονοτο-νία του κεντιέται με άνοιχτόρωμα μαλ-λικά. Κάποτε μπαίνει κι' ένας δόλιχος νο-μής άνοιχτόρωμος, ο οποίος τότε κεντιέ-ται με σκούρα αλλιά. Τό φορεματάκι αυτό μπορείτε κάλλιστα να το κάμνετε γρησμο-ποιώντας τα έλληνικά υφάσματα των 40-50 δογ. τον πήχυ που είναι ζεστά, στωι-κά και όμορα. Για της κοούες μέρες, μία ζα-κετούλα σαν αυτές που δείγναι, το σκίτσο μας θα είναι ίκανή να μά, ποσσταδση. Η μία είναι καμωμένη από γκι κοτλέ δε-στωκάν, ή δε άλλη είναι από μαύρο δε-λνδο με μεγάλο γιακά από άσπρο γούνα. Μπορε όμοια και μαυρόν άποστέλν το συ-πλήρωμα της προνήης αυτής τσαλτέτας

που μπορεί φορεσάτα να κάνει την έπι-σκή της και εις άπογεύματα.

Στα φορεματάκια αυτά ή κόπη είναι ή πλή και ίσα. αυτό όμως δεν έμπορεί να γρησμοποιούμε πολλές φορές για ποση-σικα και διάφορες ντεκούες, ή όποιες πο-θετούνται, πότε στον μπουτό και πότε στη φούστα, ανάλογω, του τι άπαίει ή κή σιλουέττα.

Ένίοτε βλέπουμε και άναίμει δύο όμοια-των που παρουσιάζει όλο το επάνω μέρος του κορσάκ και τα μακίρια από άλλο ύφ-ισμα, αυτό δε έπιτρέπει να γρησμοποιή-ται παλιν περσινά φορέματα και με λίγη πο-σθήκη να τους δώσωμε καινούργια εναίνα.

Μικρά - Μικρά

—Μετ' κυρία κάπως παγιά με πάλι στήθος και κοντό κορμό δεν ποέπει να έ-λνγη ποτέ ούτε σορέματα με υπερσώμα ούτε γούνινους γιακάδες πάλι ψίλοι, ήτι

Ανδ' όφραϊότες ζακετόδες για πρωί.

αυτά είναι μόνο για της λεπτής κα για όσες έχουν ψηλούς λαιμούς.

—Η πλαστες πλάτες, δεν άσημνών την σιλουέττα, σθάνει να μη τη τωήσκει με άκατάλληλο ντύσιμο.

—Αν έγινε σπυριά στο πρόσωπο, ή νομίζετε ότι θα τα κρύψετε σορώντα, ήτι όλοι κρύβουν, σέλινο, μία κουταλιά ντουλά πουρέ ή 2 ντουλάτες σορέας, και άνάλογο άλατοπίπερο.

—Αν έγινε κοντό μπουστό, άποστέλει να φορήτε σορούτα και μπλούζα με στω-κώματα σορέματα θα είσθε καλύτερη ή με πούλ—δεν και σορούτα.

Η όμορφιά σας

Είπαμε και άλλοτε πως μέσα μέσο της όμορφιάς των ματιών έξορσάται και το ταυτοσύννορα.

Τα μαυτοσύννορα δε για να όμορσώνουν τα μάτια ποέπει να είναι πωκα και μα-κουλά. Αλλά για να το έπιτύγουν αυτό πολλές κυρίες γρησμοποιούν κοσμητικά κακής ποιότητος και σν τώ γόνο βλέπουν τα μαυτοσύννορα τους να μαδούν.

Τό μόνο άποστέλεσμα είναι να γρησμοποι-ούν τα μαυτοσύννορα και να γρησμοποι-ήσιν μέγισι από ρεσινόλαδο και ρουί σε ίσα μέση της άκρας.

Μερικές κοκέτες γρησμοποιούν και δέν-φωρα υφά για να κάνουν τα μάτια τους να σκίωονται υφά και να γυαλίζουν πο-σχή όμοια γιατί όλα αυτά καταστρέφουν

Μαθήματα ραπτικής

ανά—σινά την όρασι.

Αν κρίνεται κάποτε τα βλέφαρα ή κοκκινίζουν, είναι πολύ ωφέλιμες ή κομ-πίτσες με πολύ ζεστό νερό, στο όποιον ρί-γνεται λίγη, σταγόνες απ' αυτό το μίγμα:

Eau distillée de roses, Eau distillée d'ha-
mamélis, Alun pur au 7515.

Για της ρυτίδες που άρχίζουν να σχημα-τίζονται κάτω από τα μάτια, μία παληά συνταγή σάνειντι ότι φέρνει λαυπό άποτε-λίσματα:

Huile de vaseline 5 gr. Huile de ricin 5 g
Tannin pur 0,50. Acide gallique 0,50. Extrait
de violettes 1 goutte.

Με αυτό το μίγμα κάμνετε έλαφρό μα-σά, κάθε βράδυ επί 5 λεπτά της ώρας.

Η καλή συμπεριφορά

Όσο και να λέμε πως εξέλιπε ή συνή-θεια τη, άνταλλαγής επασκεπτήριον επ' ευ-

Η σωματικής πρωταγωνίστρια του έλαφρού μου-σικού θέατρου μας 'Ηρώ-Χανιά, μένα πολύ κομ-ψή και πρωτότυπο μοντέλο «Βιονέ».

κισία του καινούργιου Χρόνου, υπάρχουν εν τούτοις μερικά που μόνον στή παλιές συνήθειες και επιμένουν να εύηθουν στους όλους των εύτυχισμένων τον νέο γόνο. Σ αυτούς φυσικά θα άπαντήσωμε και αν μιν έθουν άποσποσώπως κι' άίσουν τα έπισκε-πτήρια τους, θα κάνωμε κι' έμεις το ίδιο, αν πάλιν μά, τα στείλουν ταχυδρομικώς, ή κάμωμε επίσης το ίδιο, εκτός αν πο-κείται περί σθεστών προσώπων όποτε δεν θα κάμωμε παρά εύγένεια να άναπαύο-σουμε με έπισκεψή τα έπισκεπτήρια που έ-λάβωμε.

Ποτέ δεν βλέπτε να είμαστε περισσότερο εύγενικοί απ' ότι είναι οι άλλοι μαζί μας, δεν ποέπει δε να νομίζωμε ότι αυτό μας υποδίδει, αλλά τουαντίον μας εξυψώνει.

ΒΕΜΑΡΑΛΛΑ

ή άλληλο- γραφία μας

Τέξικαν. — Άπαντώ σε όλες της έρω-τήσεις σας, με δυστυχώς δεν θα σας εν-χαριστήσω σε όλα όσα με ρωτάτε, γιατί δεν υπάρχει για όλα Θεοαπειά. Για να σύ-γουν ή σαιίδες ποέπει να γρησμοποιήσωμε πολύ δοσάτιον φάρμακο και θα βλασθή το δόμα. Η γαλλάδα έπίσης, δεν εξαλείφεται, τουαντίον υάλιστα θα αύξηση με την τόσο λαπαρά άλοισή που θέλτε να γρησμοποιή-σете. Θα σας συνιστώσα αλλαν ποιν από την πούρα σας να βάλετε την υή λαπαρά κοέμα Πόντε. Τό άγγουόνομο με τα πι-κραυγόδαλα κλ, δεν βλέπτε, αλλά και ούτε θα ώφέλιση της σαιίδας. Αν έμωσνι-σθηκαν τώρα, θα φύγουν σινά—σινά, μόνες τους. Για τα στωις ποέπει λίγο Liqueur Fowler.

6 σταγόνες μεσμερί και δαδύ που του φαγητού. Όσον άφορά την έλη ποσποίηση του σοσώπου, δεν έστ-παρά να παρακολουθήτε τακτικά την στω-λίτσα μου της Όμορφιάς.

Νε αρόν. — Για να υπήτε στο Πανεπι-στήμιο ποέπει να πάρετε άπολυτόνο Γω-μνασίον και τότε θα έγινε μάθει και Γαλ-λικά, διότι στα Γωμνάσια διδάσκονται, Σα-εύομαι γρήγορα να γίνετε καλά.

Μανουέλλαν. — Α λ ε ξ α ν δ ρ ο ε ι α. —Τα άσπρα στωιδάκια τα νωοίλω: είναι πολύ άσπρα και δεν σέονουν με άπολυτο-στω, αλλά μόνον με είδική, κατάρτησι. Όταν έλθετε έδώ, άποστέλτε στο Ίνστι-τούτο Κέιμπε και θα σας πούν αν θα υπο-σέσουν να σας τ' άσπαιρέσουν με ήλεκτρο-σινά. Αλλά, θα πάτε στο ήλεκτροστωι-στωιον Βασιλίδη. Για το σώμα θα σά, ή-λίσουν τα κύα λουτά. Κοστωμ, καθυμε-νινά να διαλέξη ή κύριος σας ένα ύφισμα μελανέ. Έγινε τόσα ύμωρα τώρα. Αν το θέλη μόνον για καλό, τότε να ποσνιήση σκούρο γούνα: γκι—νοιά, μπλέ κασέν ή σκούρο μπρόν. Για το γασάρι όμως άπα-ραιτήτως να διαλέξη γκι άνοικτό μελανέ.

Κ. Κ. Κ. Κ. Έντα 5 θ α. — Σ' ένα καλό κορσάκι πτε να σας κάνωμε άσπρά στο πρόσωπο και να πλύνετε πάντα με καύ νερό. Τίποτε άλλο. Κοέμα μετά το έπίστωμα δεν είναι άπαράτητη, αλλά αν επιμένετε μπορείτε να γρησμοποιήτε Χα-ελίνην.

Μαρίαν Κ. — Μιλέτε δίδωτε για την όντολασιν δισκοκία. Τι να σας πώ: αν ή κομωτική έσσει τη δουλειά σας, δεν θα κήλη δίδωτε τα καλικά. Τό έξυλνέται από το το πτε.

Φλέα γ'. — Ο ο ι α ν. — Δεν μπορώ να σας έμωσνιή για της καλόν, δώ, με τα γέστα, καλό είναι το μίγμα λεμονοβούλα-κερίνα, κολώνια. Για να καταστρέψουν λίγο δαυνύλαδο θα σας ώφέλιση κρέων σας συνιστώ την Πόντε.

Χαίρο άνα. — Τα στωιςκα θα σέονουν με την ήλικία. Έν τούτοις, λίγο Liqueur Fowler ήτις καλώς παραπάνω θα σας ώφέλιση. Όσο για τα γάτια δεν θα σας κάμωμ τίποτα. Σας συνιστώ μόνον τσίκας ψυχροσώας με λίγη σινά, στο νερό.

Μακεδονοπού λ α ν. — Σ ε ο ο ε ι α. — Κοέπει να σορώμ πιά, καλή μου φίλη! Μόνον αν έλθετε μπορείτε να σορώμε για 3 άφνες πλερέζ. Μετά του, 3 άφνες θναί-νετε για περπάτη ή για κανένα στωιγικό ή πολύ σιλό ή πτε. Τα μάτια θα τα σο-ρώσετε 2 γούνα και ύστερον σορώτε γκι ένα γόνο κι' έπειτα δε θέλτε. Αν όμως έίστε παντρεμένη κι' έγινε τον άηδρα σας, δεν θα σορώσετε πλερέζ.

Αλ. Καπ. Κέρκυραν. — Τα ι-στορικά σημείωματα περί Καποδιστίου τα ποέπει β. Γ. Καπόπουλος στην «Βετία», αλλά ποέπει να έκδώση έκτενέες στην γούνα ο κ. Σπύρος Θεοτόκης.

ΒΕΜΑΡΑΛΛΑ

Μεταξένιος

Θ. Καλλιγιάννη. Καλό. Σουλβία—Φοβερά ρομαντικό το πεζό σας. Προσπαθήστε να συντονισήτε περισσότερο με το περιβάλλον. Α. Ζάβαλην.— Διαβάστε προς το παρόν ιαν στιχουργική και ποίηση. Τ. Καραβίαν.— Τό ίδιο και σε σας. Θ. Ανταρτινόν. Παιδιάστικη στιχολογία χωρίς καμιά δημιουργική πνοή. Γ. Δευτεροαίον.— Για τα προηγούμενα αν τα λάβαμε θα σας είχαμε ήδη απαντήσει. Όσο για τα τελευταία σας, πεζά δεν μας ικανοποίησαν. Β. Ι. Τ. Διαβάστε, δια-

Σταματήσατε
τούς πόνους της ράχης.

Μεγάλην ανακούφισιν δά ἔχετε ἀμέσως
μετά μιαν ἐλαφράν ἐπάλειψιν Σλόανς.
Τό Σλόανς διεισδύει ταχέως καταπραΐ-
νει τούς φλογισμένους μύς καί σταμα-
τᾷ τόν πόνον.

Χρησιμοποιήσατε
Δί' ἰσχιαλγίας, Ρευματισ-
μούς, Στραμπουλήγματα,
Ἰκτυπήματα καί ὅλους τῶς
μυϊκοὺς πόνους.

Σλόανς.

ΣΛΟΑΝΣ
LINIMENT
καταπύει
τόν πόνον.

ΔΙΑΦ. ΜΗΝΥΤΩΡ.

OLORAMI
Το

NEON MONTELLLO

ΠΥΔΡΑΣ

Λ.Τ. ΠΙΒΕΡ

ΜΗΝΥΤΩΡ

Ἐκείνη δὲν ὑπάρχει;
χαμένος εἶν' ὁ κόπος.

Τακ. Πλιάτσ.—Οἱ στίχοι σας ὁμοίως ἄνευνοι καὶ προχειρογραμμένοι. Μὴ διάζεθε καὶ προσέχετε περισσότερο. Μ. Ροδόφιλην. Κρατάμε μόνο τὸν ἄλκο. "Όσο γὰρ τὰ παράπανα ποὺ ἐκράτησα, ἔχετε δικήν. "Όλη ἡ ἐγκρινόμενη διὰ τὴν μίαν σειρά δημοσιεύσεως καὶ φυσικὰ ἐμπαροῦμε τερνικῶς, προσπαθούμε νὰ τὴν τηρήσουμε. Μ. Τζεράκη.—Θὰ δημοσιευθῇ. Μιράντα.—Ἐχετε μερικὰς πλεονεξίες στὸ σύνολο ὅμως τὸ πρῶτόν ὑστερεῖ. Κάνετε πολλὰς ἐπανάληψεις καὶ ἰσχυρὰ σημεῖα τὸ ὅρος σας ἀπαιτεῖται. Β. Βοῦρον.—Ἐπιμεληθεὶς ἀκούα τὴν γνικὴ τοῦ στίχου σας καὶ τὴν ἀρμονίαν τοῦ

θάσατε πρὸς τὸ παρόν... Σ. Σκουλική-
δην. Δυστυχῶς οἱ στίχοι σας δὲν λένε καὶ
σπουδαία πράγματα. Προσέχετε περισσότερο
στὸ μέλλον. Γ. Σάριον.—Κατὰ πάντα νὰ
πῆτε χωρίς ὁμῶς νὰ τὸ κατορθώσετε. Ρη-
γὰ καὶ ποιοτικοποιημένα πράγματα. Μ.
Μπουκουβάλα.—Ὡς ἰδέα πολλὴ καλὴ,
δυστυχῶς ὅμως ὑστερεῖ στὴν ἐκτέλεση.
Τ. Πουόννην.—Πολὺ γνωστὰ ὅλα αὐτὰ
ποὺ μᾶς στείλατε. Ἀντιγ. Καραπᾶν.—
Κάνετε πολλὰ στιχουργικὰ λάθη ποὺ
πρέπει νὰ διορθώσετε, ἀν θέλετε νὰ γρά-
ψετε κατὰ ἄριστον. Μᾶς Ρόμερ.—Ὁ φί-
λος σας φαίνεται πὺς ἔχει δικήν. Καὶ πρὸς
ἀπόδειξιν, νὰ ἔνα τετράστιχο:

Ἐδῶ τί περιμένω;
Ποῦν θ' αὐθρὼ εἰς τὸ σκότος;

Εἶμαι πουνδραρισμένη καθ' ὅλην
τὴν ἡμέραν. Ἐγλύτωσα ἀπὸ τὴν
γυαλάδα τῆς κύτης. Εὐρῆκα ἐπὶ
τέλους τὴν πούδρα ποὺ ἤθελα
καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ Πούδρα

ΠΡΟΔΑΛΙΝΗ

ΕΥΛΥΓΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΕΛΑΦΡΑ ΣΑΦΕΤΕΡΟ
ΘΑ ΓΙΝΕΤΕ ΜΕ ΤΑ ΔΙΣΚΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ
ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ
KISSINGA

Ἐπιδιοῦνται εἰς τὰ φαρμακεία
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. ΤΖΟΥΡΟΣ-ΚΑΡΡΑΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ 9 - ΤΗΛΕΦ 23605

Κ. Κολυβάν. Τὸ ἴδιο καὶ σὲ σὰς.
Μαρ. Ἐλ. Δυστυχῶς οὐτὲ τὸ τελευταῖο
σας μᾶς ικανοποίησε. Ο. Καμπάνην.—
Ἦτορὶ πολὺ ἀπὸ ἄλλων προηγούμενά σας.
Γιατί; Μὴ γὰρ—Α. Γαϊτάνον.—
Διαβάστε... διαβάστε πρὸς τὸ παρόν, θὰ σας
ὁρίσῃ περισσότερον παρὰ νὰ γράψετε στί-
χους σὴν κ' αὐτοῦς:

Φεύγει ἡ βαρκοῦλα τοῦ φαρὰ
μᾶς στὰ κορὰ τὰ ξενύχτια
νὰ πᾶν νὰ εἴξῃ μὲ χαρὰ
γὰ ψάξῃ τὰ δίχτυα.

Ἀρ. Κ. Ἐχετε μερικὸς καλὸς στίχους.
Στὸ σύνολο ὅμως τὸ ποίημα σας ὑστερεῖ πο-
λὴ Β. Νανόπουλον. Δυστυχῶς οἱ στίχοι
σας δὲν φανερόνουν τίποτε. Κοινὴ στιχολο-
γία χωρὶς καμμίαν ἀνώτερη δημιουργικὴ
πνοή. Θ. Βασιλάκην. Τὸ ἴδιο καὶ σὲ σὰς
ἔκτος αὐτὸ προσέχετε ἄλλη φορὰ νὰ μὴν
ἀντιγράφετε κατὰ... λάθος θέματα, στίχους ἄλ-
λων καὶ νὰ τὸν περνάτε γὰρ δικούς σας.
Βορειοθράκας. Ἀκατέλληλα γὰρ μᾶς.
Ἀστέριον. Τὰ πεζὰ σας προχειρογραμμένα
καὶ χωρὶς ἐνότητα. Θάπρεπε πρὶν, ξαναγρά-
ψετε νὰ μελετήσετε. Κάποιον. Τὸ ἴδιο
καὶ σὲ σὰς. Α. Μάγκον. Ποὺ καὶ ποὺ ξε-
χωρίζω, μερικὰς καλὰς φράσεις, μὰ γενικὰ
στὸ σύνολο τὸν τὸ πεζογράφοιό σας ὑστερεῖ.
Μὲ λίγη προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια θὰ μπορού-
σατε νὰ γράψετε κατὰ καλύτερον. Α. Ἀπο-
σπερίτην. Οἱ στίχοι σας κοινοὶ καὶ χω-
ρὶς νόημα καὶ συνοχὴ. Μὴ διάζεθε καὶ προ-
σέχετε περισσότερο. Ν. Καραούλιν.—
Ἀποφεύγετε τὴν κοινοτυρίαν καὶ προ-
σπαθεῖτε νὰ γράψετε κατὰ καινουργίαν. Ν.
Ἀϊβαλιώτην. Καλὰ μόνο τὰ δύο. Τὸ
πρῶτον ἔχεται ἀνεπαρκές. Μ. Σκαυτσό-
πουλον. Κοινότητα καὶ ὁμιλία. Ἐπιμελη-
θεὶ τὴν δημοσιότητα τοῦ λεκτικοῦ σας. Ι.
Σαροῖν. Δυστυχῶς οὐτὲ αὐτὰ ποὺ μᾶς
στεύατε τελευταία λένε τίποτε. Τοὺς λείπει ἡ
ἐνότητα καὶ ἡ φράσεις ἀσύνδετες μένουσιν σὴν
ἐκείνοις. Μὴ διάζεθε. Σπακώφ. Κά-

EVERSHARP
PORTE-PLUME — PORTE-MINE

Πολύτιμα εἰς τὰ καλά καταστήματα.
Ἀντιπροσώποι διὰ τὴν Ἑλλάδα
ΣΙΝΔΕΥ ΝΟΕΛ L
Σταδίου, 4

πὺς καλύτερον ἀπὸ προηγούμενά σας, ὅχι ὅμως
ἀκόμα καὶ δημοσιεύσιμο. Σ. Ἐνπελβίς.—
Οἱ στίχοι σας δυστυχῶς, δὲν λένε τίποτε.
Γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια εὐχαριστοῦμε. Ν.
Πρωτονοτάριον. Τὸ ἴδιο καὶ σὲ σὰς.
Τ. Θωρην. Οἱ στίχοι σας προσωπικοὶ δὲν
εἶναι δυνατοὶ νὰ δημοσιευθῶν, στὸ περιοδικό
μᾶς. Α. Λωρην. Καὶ τὰ δύο. Δυστυχῶς δὲ
καὶ αὐτὰ ποὺ μᾶς στεύατε σήμερον εἶναι...
φοβερά μεγάλα. Περιμένουμε κατὰ μικρότερον.
Α. Κοκκίνην. Ἐχετε μερικὸς καλὸς

στίχους, τὸ σύνολον ὅμως ὑστερεῖ. Πάντως οἱ
στίχοι σας φανερόνουν πὺς μπορεῖτε νὰ γρά-
ψετε καλὰ, μὲ λίγη περισσότερη προσοχή.
Γαβιγὰ. Ἀνεγὴν στιχολογία χωρὶς καμ-
μίαν ἀνώτερη πνοή. Μ. Βαγενά. Καλό.
Δ. Σπιν. Τὸ ἴδιο καὶ σὲ σὰς. Ν. Δραμα-
τικόν. Δυστυχῶς οὐτὲ οἱ στίχοι σας, οὐτὲ
τὸ πεζό σας μᾶς ικανοποίησαν. Προσέχετε
περισσότερον καὶ μὴν διάζεθε. Α. Βενώ-
ννην. Διαβάστε μίαν στιχουργικὴ καὶ ἑλλη-
νικὴ ποιητὴς.

"ΥΓΕΙΑ,, (1924 - 1932)

Τὸ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἑλληνικὸν περιοδικόν. Ὁ σύ-
βουλος τῶν μητέρων, ὁ ὁδηγὸς τῶν γονέων, ὁ βοηθὸς τῶν
διδασκάλων, τὸ ὑγιεινὸν ἀλφάβητον τοῦ ἀτόμου.

Ζωντανὴ Ἐγκυκλοπαίδεια πρακτικῶν καὶ ὠφελίμων γνώ-
σεων ἀπαραίτητος διὰ κάθε ἄτομον, διὰ κάθε οἰκο-
γένειαν, διὰ κάθε

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ

Φωτίζει, διδάσκει, συμβουλεύει, οδηγεῖ.

ΤΟΜΟΙ ΟΚΤΩ (1925—1932). Σελίδες εἰκονογραφημένες 2600,
Δρ. 400. Ἐκαστος τόμος αὐτοτελής Δρχ. ἐξήκοντα (60).

ΤΕΥΧΗ ἑτῶν 1930, 1931, καὶ 1932 ἑκαστον Δρ. 6.

ΠΡΩΟΥΝΤΑΙ ΕἰΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΥΓΕΙΑΣ,, ὁδὸς Τρυγῶς

(Τέρμα Ἀσκληπιοῦ).

ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΕἰΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΕΜΒΑΖΟΝΤΑΣ
ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ

ΘΟΤΟΚΙΝΗ
ΑΥΓΑ ΟΝΟΜ ΤΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ
200 ΑΥΓΑ ΤΟ ΕΤΟΣ Η ΚΟΤΑ
Κατὰ πρὸς δρχ. 10 καὶ 20
Ἀποστείλατε Γενικὸν Γραφεῖον
Π. ΓΕΩΡΓΙΑΝ Περικλέους 16
Ἐλευθεροπόλιν, ΕΛΛΗΝΟΠΟΛΙΝ
ΣΑΜΠΡΑ, ΔΑΥΜΙΟΣ, Φωκίαν
ΠΑΝΑΚΟΥ, ΑΛΕΞΙΟΥ, ΜΠΑΡ
ΠΑΤΙΝΤΗ. Ἐν Περικλῇ Γ. ΣΑΛΑ
ΠΛΑΤΗΣ, Μεσσηνία 30α

ΛΟΓΚΟ Β.

Παρασκευάζεται ἐπὶ τῇ βάσει δ-
δέναν ὠσθηκῶν, συγκλεθεῖ εἰς τὴν
ἀνάπτυξιν καὶ ἐδεξίαν τοῦ ὁργα-
νισμοῦ τῆς γυναικός.

Ἐγκριμένον παρὰ τοῦ Ἀν. Ὑγιον.
Συμβουλίου. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρ-
μακεία δρχ. 55. Γεν. Ἀντιπρ. Ν.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ καὶ Α. ΦΡΑΓ-
ΚΟΣ — Βερανζέρου 24. ΔΙΤΣ

Οἱ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 34,
Ἀθήναι Ε. Ν. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ
& ΑΔΕΛΦΟΙ Χρυσόχοοι Ὁρο-
λογοπώλαι, ΧΑΡΙΖΟΥΝ εἰς
τοὺς πελάτας καὶ συναδέλφους
τῶν διὰ τὰς εορτὰς καὶ τὸ
Νέον ἔτος τὰς εὐκρινεῖς
εὐχὰς τῶν.

ΔΙΤΣ

Τὸ ΠΙΛ-ΠΟΥΛ καλεῖται
πρωτεύουσάν δέον
με ἰατρικὴν διὰ τὴν
ἀνεγνωρισμένην καπέλλων

Εἰς τὰ ΠΕΡΙΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ἢ ΠΡΩΤΟΠΡΟΪΟΝΤΕΣ
ἢ ΠΡΩΤΟΠΡΟΪΟΝΤΕΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γιάννη, Γιορή, αλ η ν. Ψάρι-Το-φύλλας. Τὰ ζητηθέντα φύλλα εστάλησαν. Η «Στάχτη» τιμάται 10 δοχ. — Ροβέρ-τον Μίλ, Αζμίαν. Είς τὴν ἐρώτησιν σας θὰ σὰς ἀπατήσω ἢ δις Ἑσπερίαν ἀπὸ τῆς στήλης τῆς Ἀλληλογραφίας τῆς. — Νικό-λαος, Φίλων, Πειραιᾶ. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐὰν θέλετε, μὰς τοὺς ἀποστέλλετε. — Πί-πην Χριστοδούλου, Λεβαδείαν. Θὰ δημοσιευθῶν ἀκόμη καὶ ἄλλοι καταλόγοι ὀνο-μάτων, εἰς τὴν προσεχὴ τεύχη μας. Ἄλλ' ἐν-δύον αἱ ἀπαντήσεις σας εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐστάλησαν συγχρόνως καὶ τὸ ὄνομά σας δὲν συμπεριελήφθη εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε δημοσι-ευθέντας καταλόγους, ἀσφαλῶς ἢ διὰ τὴν σὴν ἀντιμετώπιση διότι δημοσιεύονται κατὰ σειρὰν ἀφίξεως. — Έμμ. Μηλιᾶδην. Ἡοά-κλειον. Δυστυχῶς τὸ ἐν λόγω περιοδικὸν μὰς εἶναι ἄχρηστον. Εὐχαριστοῦμεν. — Ἰωάν-

δροῦτολιν. Τὰ ζητηθέντα φύλλα εστάλησαν. Η «Στάχτη» τιμάται 10 δοχ. — Ροβέρ-τον Μίλ, Αζμίαν. Εἰς τὴν ἐρώτησιν σας θὰ σὰς ἀπατήσω ἢ δις Ἑσπερίαν ἀπὸ τῆς στήλης τῆς Ἀλληλογραφίας τῆς. — Νικό-λαος, Φίλων, Πειραιᾶ. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐὰν θέλετε, μὰς τοὺς ἀποστέλλετε. — Πί-πην Χριστοδούλου, Λεβαδείαν. Θὰ δημοσιευθῶν ἀκόμη καὶ ἄλλοι καταλόγοι ὀνο-μάτων, εἰς τὴν προσεχὴ τεύχη μας. Ἄλλ' ἐν-δύον αἱ ἀπαντήσεις σας εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐστάλησαν συγχρόνως καὶ τὸ ὄνομά σας δὲν συμπεριελήφθη εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε δημοσι-ευθέντας καταλόγους, ἀσφαλῶς ἢ διὰ τὴν σὴν ἀντιμετώπιση διότι δημοσιεύονται κατὰ σειρὰν ἀφίξεως. — Έμμ. Μηλιᾶδην. Ἡοά-κλειον. Δυστυχῶς τὸ ἐν λόγω περιοδικὸν μὰς εἶναι ἄχρηστον. Εὐχαριστοῦμεν. — Ἰωάν-

ΕΒΔΟΜΑΣ

νὴν Λοφωτάκη, Κάτω Παλαμάς. Εἰς τὴν ἐρώτησιν σας θὰ σὰς ἀπατήσω ἢ δις Ἑσπερίαν ἀπὸ τῆς στήλης τῆς Ἀλληλογραφίας τῆς. — Νικό-λαος, Φίλων, Πειραιᾶ. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐὰν θέλετε, μὰς τοὺς ἀποστέλλετε. — Πί-πην Χριστοδούλου, Λεβαδείαν. Θὰ δημοσιευθῶν ἀκόμη καὶ ἄλλοι καταλόγοι ὀνο-μάτων, εἰς τὴν προσεχὴ τεύχη μας. Ἄλλ' ἐν-δύον αἱ ἀπαντήσεις σας εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐστάλησαν συγχρόνως καὶ τὸ ὄνομά σας δὲν συμπεριελήφθη εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε δημοσι-ευθέντας καταλόγους, ἀσφαλῶς ἢ διὰ τὴν σὴν ἀντιμετώπιση διότι δημοσιεύονται κατὰ σειρὰν ἀφίξεως. — Έμμ. Μηλιᾶδην. Ἡοά-κλειον. Δυστυχῶς τὸ ἐν λόγω περιοδικὸν μὰς εἶναι ἄχρηστον. Εὐχαριστοῦμεν. — Ἰωάν-

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΚΥΡΙΑ ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πρὶν παραγγείλετε

ΖΩΝΗ ἢ ΚΟΡΣΕ

ἐπισκεφθῆτε τὸ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ἙΜΠΕΡΒΑ,,
ΣΤΑΔΙΟΥ 15
παραπλεύρως «Ἀττικοῦ»

ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
ΠΟΥΔΡΑ
ΚΡΕΜΑ
ΣΑΠΩΝ

EDELWEISS
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. Γ. ΙΓΓΛΕΣΗ

Σταδίου 39 καὶ Γεωργίου Σταύρου γωνία

Θὰ εὑρεθῇ πλουσίαν συλλογὴν ὥρολογίων
καὶ κοσμημάτων εἰς τιμὰς πολὺ εὐθηνάς.

ΔΙΤΣ

INSTITUT DE BEAUTÉ

“WILLIAMS.”

Ὁδὸς Ἀνκούργου Νο 1 (Στὰ Κονταξ.)

Ἐφαρμίζει τὰς ἀνωτέρας μεθόδους διὰ νὰ
σὰς παρουσιάσῃ ἓνα πρόσωπον ἀπαστρέπτον,
ἓνα κορμὶ τέλειον καὶ σφικτό, ἀνεξαρτήτως
τῆς ἡλικίας σας καὶ τῆς καταστάσεώς σας.

Ἐπισκέψεις καὶ συμβουλὰὶ δωρεάν.

ΣΜΑΛΤΟΔΟΝΤ

Ἡ ὀδοντόκρεμα ἢ ὁποῖα εἶνε ἐφάμιλλος μὲ τὴν
καλλιτέρας ἀμερικανικὰς τοιαύτας.

Πωλεῖται παντοῦ.

ΔΙΤΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΩΡΑΙΑ

**Ρ
Ο
Δ
Α
Λ
Ι
Ν
Η
ΧΙΩΝ**

3! Εἶναι τὰ πλεονεκτήματα γιὰ
τὴν ἐπιτυχία
στὴν **PERMANANT**

Μηχανή — Φάρμακα —
Πείρα

Αὐτὰ Κυρίες μου θὰ
τὰ βρῆκε στὸ Κομμω-
τήριον

**ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ
ΖΑΧΑΡΑΤΟΥ & ΣΙΑ**

Βουκουρεστίου 18α

Οἱ καλλίτεροι τεχνίται στὴν ὀντουλασιὸν, κοπὴν, μανικιούρ,
πεντικιούρ κ.λ.π.

ΔΙΤΣ

ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ

Εἰς ΔΙΣΚΙΑ ΧΑΠΙΑ

Εἰδικὸν Γαλλικὸν φάρμακον
κατὰ τῆς Συφιλίδος. Ἐγκρι-
μένον παρὰ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου
τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Φαρμ. Σχο-
λῆς Πανεπιστημίου Παρισιῶν.
Ἀντιπρόσωποι ΥἱΟΙ Κ. ΦΩΤΙΑ-
ΔΗ καὶ ΣΙΑ, Πειραιᾶ.

Ἐπιστημονικαὶ μελέται παρὰ
τῷ Συφιλοδολῶν κ. Φωτίῳ
Μοσχούλῃ,
Ἀθήναι. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 116

ΥΣΤΑΝ

(ΚΑΨΟΥΛΕΣ)

Τὸ Νέον Γαλλικὸν φάρ-
μακον. Θεραπεύει τὴν κυ-
στίτιδα καὶ τὴν βλενόρ-
ροϊαν.

Ἀντιπρόσωποι

ΥἱΟΙ Κ. ΦΩΤΙΑΔΗ

καὶ ΣΙΑ.

ΠΕΙΡΑΙΑ

OREODONT

ἢ Ὀδοντόκρεμα
πού δίδει ἄσπρα
ὠραία δόντια
εὐχάριστο
στόμα

ἀκόμη καὶ εἰς
τοὺς καπνιστὰς

Α.Κ.ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

— ΑΘΗΝΑΙ —

ΔΙΤΣ

Furmoto

ALL METAL SHINE

ΣΤΙΛΒΩΜΑ ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Θ. Π. ΠΑΥΛΑΝΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ: Μέγαρον Ἑφesus (28, Ὁδὸς Σταδίου)

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Ὁδὸς Μακρῆς Στῆς (Παράστημα

Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς)

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Κάθε Κυρίῳ, πού τῆς ἀρέσει νὰ
ντυθῇ Chic καὶ μὲ πολὺ λογικὴν

τιμὴν ἂς ἐπισκεφθῇ τῆς

MODÈS

ΚΑΠΕΛΛΑ

ΝΟΤΤΑΣ ΒΑΒΑΛΗ

Ὁδὸς Ἀγ. Μάρκου 14 Ὁρόφος β'

Μέγαρον Δημητριάδου.

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ — ΚΑΣΜΗΡΙΑ — GABARDINES

ΕΛΛΗΝΙΚΑ — ΑΓΓΛΙΚΑ

Ἀνδρικοὶ νεωτερισμοὶ - Ἐκλεκταὶ ποιότητες

ΛΟΓΙΚΑΙ ΤΙΜΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

”ΚΟΣΜΟΣ,”

ΣΤΑΔΙΟΥ 23

ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ
ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ

Σταδίου 9

Κατώρθωσαν νὰ συμπληρώσουν τὰ τμήματα τῶν

ΔΩΡΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

Εἰς πλοῦτον καὶ ποικιλίαν ὥς πρότερον

ΤΙΜΑΙ ΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑΙ